… Centrală … Hunedoara-Deva
Biblioteca Centrală Regională … Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1732 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 20 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

DUMITRU MICU: **Petru Dumitriu: „Pasărea furtunii"** (pag. 2-a).
PETRE VEDEA: Creații închinate muncii poporului și naturii patriei (pag. 2-a).
C. TEODORIU: Succesul unui tînăr instrumentist (pag. 2-a).
ION SOCOL: Tata (poezie) (pag. 2-a).
ION BULEANDRA Sirena (poezie) (pag. 2-a).
I. V. POENARU: Ora de istorie (poezie) (pag. 2-a).
CSIKY GABOR: O mărturie a înfloririi artei minorităților naționale (pag. 3-a).
LIDIA POPESCU și POPA GAVRIL: Prima zi de muncă (pag 3-a).
IANCU TRIFAN: Și de acum înainte vor fi nedespărțite (pag. 3-a).
WERNER LAMBERZ: Tineretul din răsăritul și apusul țării mele vrea să aibă o singură patrie (pag. 3-a).
Pentru securitatea colectivă a Europei, împotriva reînarmării Germaniei occidentale (pag. 4-a).
Sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii (pag. 4-a).
AMIR HARMOZ și MAGID DARDUȘ: Să salvăm primăvara poporului iranian (pag. 4-a)

Să sprijinim învățămîntul agricol de masă

IN FIECARE AN oamenii muncii de pe ogoarele țării noastre folosesc perioada de iarnă, cînd lucrările agricole se împuținează, pentru învățătură. Multe din căminele culturale, sediile gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor cunosc în serile lungi de iarnă frămîntarea școlarilor de vîrste diferite, care vor să învețe cum să smulgă pămîntului roade cît mai bogate, cum să facă din creșterea animalelor o ramură din ce în ce mai productivă, cum să participe cu mai mult spor la dezvoltarea agriculturii. Cu ajutorul lectorilor calificați — ingineri și tehnicieni agronomi, profesori, specialiști în diferite ramuri ale agriculturii, acești școlari învață amănunțit metodele de muncă sovietice, metodele folosite de fruntașii producției agricole din țara noastră, adîncesc cunoștințele despre viața plantelor cultivate sau a animalelor, despre cerințele lor, își croiesc orizonturi largi în activitatea lor de zi cu zi. Invățătura devine astfel punct de plecare pentru noi realizări, pentru noi victorii pe calea dezvoltării agriculturii noastre.

Aplicînd în practică cele învățate, mulți dintre țăranii muncitori cu gospodării individuale, întovărășiții, colectiviștii, muncitorii din S.M.T. și gospodării de stat au obținut rezultate frumoase, folositoare atît lor personal cît și întregului popor muncitor. De aceea, an de an crește numărul celor care participă la conferințele de la căminele culturale sau se încadrează în cursurile agrozootehnice din gospodăriile colective și întovărășiri, în cursurile de calificare din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri. In anul 1953—1954, cursurile agrozootehnice de 3 ani au funcționat în 86 gospodării colective, cu un număr total de aproximativ 4.100 elevi care au absolvit anul I; cursurile agrozootehnice de trei luni din gospodăriile colective au fost absolvite de 70.295 cursanți din rîndurile colectiviștilor; 14.329 mecanizatori din S.M.T. și G.A.S. au fost cuprinși în cursurile de trei luni pentru ridicarea calificării, iar ciclul de conferințe de la căminele culturale, organizat pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, a fost ascultat de aproximativ 300.000 persoane.

Roadele învățăturii n-au întîrziat să se arate, chiar în acest an. Sînt cunoscute realizările de seamă ale multor gospodării colective — cum sînt cele din Borș-Oradea, Păulești-Baia Mare, Urecheni sau Bîrgăoani din regiunea Bacău, ale multor S.M.T.-uri, gospodării de stat, întovărășiri agricole, ale multor țărani muncitori cu gospodării individuale. Aceste realizări se datoresc în mare măsură faptului că întovărășiții, colectiviștii, muncitorii din S.M.T. și gospodăriile de stat, ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale au învățat și au știut să muncească bine, după metode înaintate.

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, pune un accent deosebit pe îmbunătățirea propagandei agricole, factor de bază pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

Pentru îndeplinirea sarcinilor din Proiect, au fost luate de acum unele măsuri organizatorice. Potrivit lor, anul acesta vor funcționa cursuri agrozootehnice de trei ani, fără scoaterea din producție, într-un număr de 233 gospodării de stat și 251 gospodării colective, cuprinzînd un număr de 21.228 oameni pentru anii I și II. Cursurile de trei luni se vor organiza pentru 58.718 colectiviști și întovărășiți în 1756 gospodării colective și 565 întovărășiri. 23.526 mecanizatori din 219 S.M.T. și 234 gospodării de stat vor urma cursuri de trei luni pentru ridicarea calificării. Cuprinderea țăranilor muncitori cu gospodării individuale în învățămîntul agricol de masă se va face prin organizarea de cursuri în 2.900 comune: în comunele și satele unde nu sînt cursuri se vor organiza cicluri de conferințe cu caracter agrozootehnic.

Realizarea acestor prevederi, cuprinderea unui număr atît de mare de oameni în învățămîntul agricol de masă va ajuta nemijlocit la avîntul producției agricole vegetale și animale. Pentru aceasta însă este nevoie de o intensă muncă organizatorică. Organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare, care au început munca, trebuie să fie ajutate cît mai puternic de către organele și organizațiile de bază U.T.M., de către toți utemiștii care muncesc la sate. Prima și cea mai importantă sarcină a utemiștilor în această direcție este să învețe. Inscriindu-se la cursurile agrozootehnice, mergînd regulat la lecții, aplicații practice și seminarii, învățînd cu sîrguință, utemiștii pot să devină fruntași în producția agricolă, oameni înaintați, stimați de tovarășii lor de muncă. Totodată, prin exemplul lor personal, utemiștii pot să atragă la frecventarea cursurilor și pe tinerii care nu sînt încă utemiști, ca și pe cei vîrstnici. In unitățile agricole și în comunele unde se organizează cursuri, utemiștii pot lua în îngrijirea lor unele chestiuni de care depinde buna funcționare a cursurilor, cum ar fi asigurarea sălilor cu mobilier corespunzător — mese, scaune, tablă etc. — încălzirea și luminarea sălii, procurarea unui mijloc de transport pentru lector, atunci cînd acesta trebuie să vină de la o depărtare mai mare, asigurarea de material didactic pentru aplicațiile practice, fără de care nu se poate concepe ținerea în bune condiții a unui curs agricol.

Un mare rol în desfășurarea conform cerințelor a învățămîntului agricol de masă, îl au lectorii. Ei trebuie să asigure expunerea clară, pe înțelesul tuturor a lecțiilor, să muncească susținut cu fiecare cursant în parte pentru însușirea cunoștințelor. Este de datoria organelor și organizațiilor U.T.M. de a recomanda organelor agricole pe cei mai buni ingineri și tehnicieni agronomi utemiști pentru a fi numiți lectori. Dar nu numai atît. Lectorii odată numiți trebuiesc ajutați să-și organizeze bine munca, să țină lecțiile în bune condițiuni, să asigure creșterea nivelului de cunoștințe ale participanților la cursuri dînd cea mai mare atenție seminariilor — principala formă de însușire și consolidare a cunoștințelor. Ajutorul acesta trebuie să fie cît mai intens din partea organelor și organizațiilor de bază U.T.M. Toate măsurile privind organizarea și buna funcționare a cursurilor agrozootehnice trebuiesc luate din timp, astfel ca deschiderea acestor cursuri să ne găsească bine pregătiți.

Invățămîntul agricol de masă este temelia pe care se vor construi viitoarele succese ale agriculturii noastre. Să-l asigurăm, printr-un concurs cît mai larg, buna organizare și desfășurare.

SARBATORIREA ZILEI ARTILERIEI SOVIETICE

Vineri seara, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S din Capitală a avut loc o manifestare prilejuită de sărbătorirea Zilei Artileriei Sovietice.

Au luat parte militari ai Forțelor Armate ale R.P.R., elevi ai școlilor militare, oameni ai muncii, studenți etc.

Cu acest prilej, a luat cuvîntul general-maior Gheorghe Lefter, care a arătat că de Ziua Artileriei Sovietice poporul nostru, eliberat de glorioasa Armată Sovietică, trimite un fierbinte salut Armatei Sovietice, curajoșilor și neîntrecuților săi artileriști.

Oamenii muncii de pretutindeni — a spus în încheiere vorbitorul — știu că Armata Sovietică educată în spiritul dragostei și respectului față de toate popoarele este un scut de neînvins al cauzei păcii și progresului în lumea întreagă.

În încheierea manifestării, echipa artistică a Casei Centrale a Armatei a prezentat un program de muzică romînească și sovietică.

(Agerpres)

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești

Nr. 47 (315)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: Pentru securitate colectivă în Europa, pentru întărirea cauzei păcii.

* * * Popoarele din Europa sînt pline de hotărîrea de a împiedica reînarmarea Germaniei occidentale.
VILIAM SIROKY: Lupta împotriva reînvierii Wehrmachtului — cauză vitală a tuturor popoarelor din Europa.
ALBERT NORDEN: Regii vest-germani ai tunurilor și acordurile de la Paris
ANTONI ALSTER: Munca politică de partid în satul polonez.
I. MURGULESCU: Invățămîntul public în Romînia nouă.
A. CAXTON: Aceasta nu trebuie să se repete!

* * * Despre cartea lordului Russell „Flagelul svasticii".
MICHAEL SALTER: Declarațiile nerușinate ale unor lepădături hitleriste.
JAN MAREK: Note politice: Agenții lui Gehlen în slujba spionajului american.
De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

De pe cuprinsul patriei

* *

Mașinile funcționează mai bine

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Este știut că la fierberea lemnului se folosește aburul. Mașina cu aburi de la secția întreținere nu funcționa bine din cauza regulatorului. Brigada utemistă nr. 5 condusă de Tifenbacher Adalbert, de la fabrica de mobilă „Alexandru Tamaș" — din Sighet a descoperit un nou mijloc de a conduce mersul mașinii.

In afară de aceasta, utemiștii au socotit că aburul care se pierdea prin țeava de eșapament în canalul de scurgere, ar mai putea fi folosit. Captîndu-l l-au silit să străbată două conducte cu radiatoare și apoi să fie lăsat liber. Secțiile de întreținere și de prelucrare a deșeurilor sînt încălzite în timpul iernii de aceste radiatoare.

Muncind cu însuflețire, muncitorii fabricii de mobile „Alexandru Tamaș" au dat peste plan în luna octombrie 400 scaune curbate, 400 taburete, 1000 bastoane pentru excursie și alte produse.

—o—

Pentru ocrotirea pădurilor

Pădurile sînt podoabe neprețuite ale naturii. Ca să apere aceste bogății ale patriei noastre, tinerii de la Școala profesională silvică din Brănești au pornit o serioasă luptă contra dăunătorilor lor; prin distrugerea ouălor fluturelui Limanthria dispar.

In 50 ore de muncă voluntară, un număr de 40 de elevi au strîns peste 120 kg. omizi. De asemenea, un număr de 223 elevi de la Școala elementară din Brănești, regiunea București, în numai 2 ore de muncă voluntară au strîns 45 kg. omizi.

Corespondent
CREȚULESCU NICOLAE

—o—

Un nou cinematograf comunal

De curînd, în comuna Vișeul de Sus din raionul Vișeu, a fost inaugurată o nouă instituție culturală; cinematograful „Carpați".

Noul cinematograf ocupă una din cele mai moderne clădiri din raionul Vișeu. In afară de sala de spectacole cu o capacitate de 750 locuri, cinematograful mai este înzestrat cu o sală de dans, bibliotecă și sală de șah.

Această clădire a fost construită în întregime prin mijloace locale.

In lupta pentru terminarea construcției noului cinematograf s-au evidențiat în mod deosebit inginerul Sasu Gheorghe și muncitorii Babuschi Iosif, Smerciuc Vasile, Malesciuc Boinald, Zubascu Ilie și Zubascu Vasile.

Corespondent,
POP AUREL

Fabrica „Balanța" din orașul Sibiu produce azi un număr însemnat de bunuri metalice de larg consum. Unul dintre acestea este și balanța de precizie plus-minus.

In fotografie: un aspect din atelierul de cîntare semi-automate. Lăcătușul cantaragiu Albrecht Alfred, fruntaș în producție, face verificarea balanțelor.

Foto: Agerpres

Noi asociații simple

TIMIȘOARA. — De curînd, 34 țărani muncitori din comuna Voiteg, raionul Deta, au hotărît să se asocieze pentru a cultiva în comun sfeclă de zahăr.

In urma discutării proiectului de statut al asociațiilor simple de producție agricolă, la 13 noiembrie, cele 34 familii de țărani muncitori din comuna Voiteg au pus bazele asociației, aducînd 14,36 ha. de teren arabil.

Tot în aceeași zi au mai fost înființate încă două asociații simple de producție agricolă în comunele Cărpiniș și Checea. Multi țărani muncitori din aceste comune și-au unit pămîntul pentru a cultiva în comun sfeclă de zahăr cu ajutorul tractoarelor și mașinilor agricole ale S.M.T.-urilor. Pînă acum, în regiunea Timișoara au luat ființă 6 asociații pentru cultivarea plantelor tehnice.

* *

Se deschid cursurile agrozootehnice

MIHĂILEȘTI (de la corespondentul nostru). — Potrivit proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, în raionul Mihăilești au început să funcționeze cursurile agrozootehnice. În mai bine de 8 comune, printre care Cringuri, Dirvari, Singureni și altele au avut loc primele lecții.

In comuna Cringuri de pildă, organizația de bază U.T.M. al cărui secretar este tovarășul Dinică Gheorghe a dat un sprijin efectiv sfatului popular pentru a se putea deschide aceste cursuri în condițiuni bune. Invățătoarea Drăghici Elena a ținut în fața unui număr de 20 de cursanți tineri și vîrstnici, prima lecție despre „Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani".

Asemenea lecții s-au mai ținut și în comunele Bulbucata, Rușii lui Asan și altele.

—o—

Pregătiri pentru iarnă la I.T.B.

Asigurarea circulației normale, în timpul iernii, a vehiculelor pentru transporturile în comun din Capitală este o problemă de care Direcția generală I.T.B. s-a preocupat încă din vară. Planul pregătirilor de iarnă a început să fie executat din luna iulie.

Pe o distanță de 48 km. cale dublă s-au executat lucrări de reparare — înlocuirea șinelor, repunerea lor la cotă, repararea pavajelor. Rețeaua de contact a fost și ea revizuită. I.T.B.-ul a fost înzestrat cu noi vehicule speciale pentru deblocarea traseelor înzăpezite. Au fost revizuite și adaptate cu pluguri și remorci 4 tractoare tip F.A.M.O., iar 6 tractoare tip K.D.-35 au fost înzestrate cu pluguri de zăpadă și cabine pentru șoferi. De asemenea, a fost construit un vagon special cu un dispozitiv pentru curățirea și împrăștierea zăpezii.

Tot pentru a se asigura curățirea de zăpadă a liniilor de tramvai au fost revizuite 44 platforme pentru sare, iar un număr de 340 antepluguri din lemn au fost reparate și transportate la capul liniilor.

S-au luat, de asemenea, măsuri pentru asigurarea stocurilor de sare denaturată, necesară pe timpul iernii și de alcool industrial pentru aparatele de frînă și combustibil. Pe măsură ce sînt revizuite, vagoanele de tramvai sînt înzestrate cu radiatoare pentru încălzit.

In garajele și remizele de vagoane s-au făcut reparații la acoperișuri, uși și ferestre și la instalațiile de încălzire, iar pentru personalul I.T.B. a fost procurat echipament de iarnă, șube, uniforme groase, căciuli, pîslari și mănuși îmblănite.

(Agerpres)

Mai multe unelte pentru agricultură

Direcția generală a construcțiilor de mașini agricole din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini a luat de pe acum măsuri în vederea sporirii în anul viitor a producției uneltelor mici pentru agricultură.

Experiența căpătată de muncitorii constructori în anii trecuți, la care se adaugă volumul sporit de investiții programat pentru anul viitor, sînt factori care vor asigura în anul 1955 o producție și mai ridicată. Așa, de pildă, se prevede o creștere a producției de pluguri cu tracțiune animală de 205,8 la sută, a grapelor cu colți cu 2—3 cîmpuri de 378,2%, a batozelor de porumb manuale de 188,9%.

Sectorul zootehnic va fi utilat în anul viitor cu un volum mai mare de utilaje tehnice. Intreprinderile constructoare de mașini și unelte agricole vor produce în anul viitor, față de realizările anului acesta, cu 133 la sută mai multe uruitoare manuale de porumb, cu 183 la sută mai multe tocătoare manuale de rădăcinoase.

Un fapt semnificativ

In ziua aceea, infanteriștii înălțimilor din unitatea din care face parte ofițerul Stănescu Aurelian trăiau două evenimente deosebite în viața unității lor. Odată cu sărbătorirea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ei sărbătoreau și decernarea Drapelului Roșu al organizației U.T.M. fruntașe din Forțele noastre Armate.

Am aflat apoi pentru ce unitatea lor a primit înalta distincție. Iată numai un singur fapt care mi se pare deosebit de semnificativ:

...Pe poteca ce urca spre înălțimi, ofițerul Pucea Vasile mergea în frunte urmat de militarii subunității. Nu se auzea decît scrîșnetul bocancilor pe colțurile de stîncă. Era o noapte întunecoasă de nu se vedea nici la doi metri. Noaptea aceea cu cerul de smoală se deosebea de celelalte. La fel și misiunea.

Pe potecă militarii urcau unul cîte unul. In stînga potecii se deschidea o prăpastie; în dreapta se înălța un mal abrupt. Ploaia care spăla din belșug poteca, pietrele, stîncile și apoi, greutatea armamentului și a echipamentului aflat asupra fiecărui ostaș, a făcut ca marșul spre cotă să devină mai greu. Pe la mijlocul coloanei se produse o învălmășeală. Cineva alunecase pe stînca golașă și căzuse. Peste el altil. Toți se ridicară și porniră, afară de unul care continua să stea pe marginea potecii. Un militar se apropie de cel ce sta jos, iscodindu-l cu privirea.

— Ce-i cu tine aici Soare?

— Tovarășe soldat fruntaș am alunecat și am căzut. Is cam obosit și ploaia asta m-a udat leoarcă.

— Halal, ești obosit! Parcă ai înfrunta pentru prima dată înălțimile. Un utemist, un militar și mai ales un vînător de munte nu se lasă învins cu una, cu două. Te tînguiești ca o babă în marginea potecii! Hai scoală, să mergem!

Ostașul Soare Paul se sculă, își aranjă ranița, lopata, prinse cu mîna mai bine arma și o porni înaintea soldatului fruntaș Alexe Gheorghe, secretarul organizației U.T.M.

Pînă la prima haltă n-a scos nici un cuvînt. Intr-o poiană, comandantul dădu ordin să se oprească subunitatea. Aici deși nu se termina urcușul, o oprire ar fi fost bună. Ostașii și-au lăsat ranițele jos și s-au strîns în jurul comandantului.

— Ei cum a fost? li se adresă comandantul. Vedeți că putem urca și pe întuneric?

— Putem, și încă cum! Ziua poate urca oricine, dar noaptea, nu prea. Numai moșnegii nu pot urca noaptea și cei ce se tem de greutăți. Și la noi în subunitate a „îmbătrînit" unul înainte de vreme, spuse secretarul organizației U.T.M.

— Cum să îmbătrînească? Doar sîntem tineri, unul și unul.

— Pe cei ce se opresc din drum și stau jos pe marginea potecii, eu îi consider moșnegi.

— Sigur că da. Dar cine-i?

Nu se auzi nici un răspuns. Peste cîteva clipe apăru în fața comandantului, ostașul Soare Paul.

— Marșul m-a obosit, tovarășe comandant

— Știi ce înseamnă pentru un vînător de munte să se lase copleșit de oboseală? Neatenția te-ar fi costat viața. Puteai aluneca și ajungeai în fundul prăpastiei. Dar de ce ai încercat să rămîi în urma coloanei? Acolo era locul tău în dispozitivul de marș?

Ostașul Soare Paul nu scoase nici o vorbă. Se lăsă cuprins de liniștea nopții. Il chinuia gîndul că el, utemistul Soare Paul este socotit „codașul" subunității. Chiar așa îi și spusese comandantul.

. După terminarea marșului, lîngă subunitatea comandată de ofițerul Pucea Vasile sosiseră și celelalte subunități. Erau în apropierea zonei stabilite pentru începerea „atacului". O veste se răspîndi pe neașteptate. Locțiitorul politic anunță că un număr de militari avuseseră marea cinste de a li se înmîna carnetul roșu de membru al organizației U.T.M., chiar acolo pe zona de aplicație. Printre cei ce au primit carnetul roșu a fost și caporalul Chiorliu Alecu, comandant de grupă. Acest mare eveniment coincidea cu săvîrșirea unei fapte cu adevărat ostășești. In seara aceea, în timpul marșului, grupa sa a salvat caii și tunul subunității de la prăbușirea într-o prăpastie.

...Incepuseră să apară zorii zilei. Comandantul cercetă harta. Prin sectorul subunității se scurgea un pîrîiaș. Trecerea peste el era aproape imposibilă. Cineva trebuia totuși să amenajeze o trecere. Cel dintîi care ceru să meargă să improvizeze o punte a fost ostașul Soare Paul. Comandantul se gîndi cîteva clipe și aprobă ca această misiune să-i fie încredințată utemistului Soare.

— Ai grijă cum ajungi pînă acolo și cum o să construiți puntea. Locul tău e în rîndul fruntașilor, îi spuse locțiitorul politic al comandantului. Trecerea peste pîrîu depinde acum de tine și de tovarășii tăi...

N-a durat mult și cei trei ostași au ajuns la locul hotărît. Au lucrat la amenajarea unei punți fără a se odihni măcar un minut. Ei știau că orice minut nefolosit poate aduce întîrzierea începerii exercițiului. Bîrna, lungă cam cît un brad zdravăn, a fost fixată cu capetele pe cele două maluri abrupte ale pîrîului.

Soldatul fruntaș Soare care răspundea de îndeplinirea întocmai a acestei misiuni, controlă încă odată rezistența bîrnei și felul cum a fost fixată. Improvizase această punte așa cum învățase la instrucția genistică. Lăsînd pe cei doi ostași la punctul de trecere peste pîrîu, soldatul fruntaș Soare se întoarse la subunitate.

— Tovarășe comandant, am executat ordinul

... La racheta trasă de comandant, toată subunitatea porni la „luptă". Pe puntea făcută de cei trei ostași a trecut toată subunitatea. Dar greul de acum începea. Cota trebuia „cucerită" cu orice preț. Infanteriștii înălțimilor au urcat pe cotă, metru cu metru.

Sub protecția armelor automate, vînătorii de munte au ajuns sus pe cotă. Printre primii care au pus „stăpînire" pe cotă au fost utemiștii. Cu ei era și soldatul fruntaș Soare Paul.

Lt. A. CONSTANTIN

Să curgă prin conducte mai mult „aur negru"

Ing. Andrei Nicov

din Schela Boldești
Laureat al Premiului de Stat

Transformările sociale din țara noastră au produs schimbări radicale în toate ramurile industriei. Aceleași schimbări s-au făcut și în industria extracției de țiței. Tehnica sovietică a imprimat tehnicii noastre un nou ritm de dezvoltare.

Frămîntările comune ale noastre și ale tovarășilor din direcția generală și direcția Trestului III pentru studierea posibilităților de exploatare ale zăcămintelor pe baze științifice au dus la un rezultat îmbucurător. Analizele făcute în laboratorul central au arătat că metoda aleasă pentru menținerea presiunii zăcămîntului prin injecția extraconturală de apă va da rezultate bune și ne-a îndreptățit pe noi să trecem la transpunerea ei în viață în schela Boldești — pentru prima dată în țara noastră. Ajutorul oamenilor de știință sovietici și indicațiile profesorului sovietic Crilov, au stat la baza elaborării proiectului și procedeului injecției cu apă stabilit. Pentru realizarea proiectului și introducerea noii metode în schela Boldești s-au montat stații de pompare a apei, stații de injecție de mare presiune, stații de compresoare și instalații speciale de injecție-drenaj și acidizare de sonde.

La început, la noile instalații montate au existat multe greutăți din punct de vedere tehnic. Pentru a putea mări debitul de apă injectată în straturile de nisip, am ajuns la concluzia că este necesar să se mărească pe cale artificială porozitatea și permeabilitatea lor prin injecții de soluții de acid clorhidric. Înfăptuirea din punct de vedere practic a aplicării metodei de menținere a presiunii de zăcămînt și aplicarea pe scară industrială a metodei de exploatare secundară a țițeiului în schela Boldești a făcut ca mulți tehnicieni, ingineri, brigadieri și sondori să-și dea partea lor de contribuție. Brigadierul Istrate Ion a fost neobosit în orice moment. Ca el și ceilalți tovarăși de la oficiul de recuperări secundare au depus eforturi susținute pentru asigurarea succesului introducerii acestei metode și prin aceasta, pentru mărirea producției de țiței în țara noastră. Aplicarea pe scară industrială a metodei de menținere a presiunii de zăcămînt prin injecție extraconturală de apă a dat rezultatele dorite încă de la început.

Efectul injecției de apă și menținerii presiunii de zăcămînt s-a resimțit de la primele începuturi. Planul de producție al schelei Boldești a fost realizat și depășit, iar mai mult de jumătate din producția ce se extrage din zăcămintele de la mari adîncimi se datorește injecției cu apă. Noua metodă a fost extinsă și generalizată în mai toate șantierele petrolifere din țara noastră. Eforturile depuse de muncitorii, inginerii și tehnicienii care luptă pentru ridicarea producției, prin introducerea metodelor noi de lucru pe baze științifice nu rămîn izolate. Ele devin un bun comun al muncitorilor din ramura respectivă.

Acordarea de către partidul și guvernul nostru a Premiului de Stat clasa a III-a colectivului de ingineri, tehnicieni și brigadieri care a aplicat pe scară industrială metoda de menținere a presiunii de zăcămînt și a aplicat pe scară industrială metoda de exploatare secundară a țițeiului în șantierele noastre petrolifere, colectiv din care fac și eu parte, mă va face ca de acum înainte să muncesc cu noi puteri dîndu-mi astfel partea mea de contribuție la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan.

Prețuirea marilor figuri ale literaturii mondiale

Academia Republicii Populare Romîne a consacrat ședința sa de vineri după amiază evocării figurilor marelui clasic grec Aristofan și scriitorului englez Henry Fielding pe care îi comemorează întreaga omenire progresistă.

La ședință au participat membri ai Academiei R.P.R. în frunte cu acad. prof. Traian Săvulescu și alți oameni ai științei și culturii. Ședința a fost prezidată de acad. Mihail Sadoveanu.

Despre viața și opera lui Aristofan, de la a cărui naștere s-au împlinit 2.400 de ani, a conferențiat academicianul Constantin Balmuș.

Aniversarea acestei mari figuri progresiste a antichității trezește în sufletul poporului nostru o adîncă dragoste pentru cultură și progres și contribuie la întărirea luptei sale pentru pace.

A conferențiat apoi scriitorul Geo Bogza, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, despre viața și opera lui Henry Fielding, mare dramaturg și romancier englez, mort acum 200 de ani. Conferențiarul a arătat că Fielding este cel dintîi romancier realist din istoria literaturii engleze.

Conferințele au fost viu aplaudate de cei prezenți.

LITERATURĂ-ARTĂ

Tata

E-n pragul bătrîneții tata
Și tot se ține sprintenel...
...Mult am umblat ! ...dar om ca el
Eu n-am putut afla... și gata !

Stăpînul satului, boierul,
Cîndva și l-a tocmit cioban ;
Să-l bată vînturi pe tăpșan,
Să-i fie-acoperiș doar cerul.

O viață-ntreagă-a mas cu turma
Spunîndu-și jalea prin caval.
Și nu e vale și nu-i deal
Să nu-i cunoască viersul, urma.

Nespus îl prețuește satul !
Că n-are multă carte-i drept,
Dar mi-i bătrînul înțelept
Și gospodar cum nu e altul.

Pîrloaga lui de ieri, sărmana,
Urzește-n lutu-i spic de spic,
Căci brațul tatei, braț voinic
A-nfipt pîn-la grindei cormana.

Din scoarța ce rodește grîne
A luat un bulgăr de pămînt...
— Privindu-l ca pe-un lucru sfînt
Citește-n el și plîns și pîine.

În drum dă oamenilor sfaturi
Scoțînd ăst bulgăr din chimir
Și poate mîine...
— nu mă mir —
N-au să mai fie-n luncă haturi !

Înfruntă bătrînețea tata.
Se ține încă sprintenel...
... Mult am umblat ! ... dar om ca el
Eu n-am putut afla ... și gata !

Cu rost și tîlcuri în cuvinte
Arată drumu-adevărat ;
Și-n el ghicește-ntregul sat
Pe-al colectivei președinte.

ION SOCOL

Sirena

Ne-ntrebăm unul pe altul deseori :
Oare vom ajunge noi cîndva actori ?
Și din întrebare se-nțelege
Că e vorba de actori în lege.
Niciodată nu răspundem. Doar în gînd
Țesem visuri peste vreme colindînd.
Știm prea bine, căile sînt aspre
Și cer luptă visurile noastre...

Astăzi nu m-ai întrebat, dar tare-aș vrea
Să mă-ntrebi. Să-ți spun chiar azi părerea mea...
Ieri cînd ne-ndreptam grăbiți spre institut
Te-ai oprit așa, deodată și-ai tăcut.
Nu era-mprejur nimic aparte.
Doar mașini, tramvaie, și, departe,

Deslușeam un strigăt de sirenă.
Te-am privit. Păcea să fii pe scenă.
Nu spuneai o vorbă, dar, înduioșat
Ascultai sirena. — Ce-i ? — te-am întrebat.
Mi-ai răspuns înflăcărat într-un tîrziu :
— E sirena noastră ! Vezi, ce sunet viu ?...

Și te-ai prins să-mi desfășori iar amintiri
Retrăiai cu duioșie în priviri
Ani de — ucenicie, de meșter cântat
În uzina ta cea dragă de-altădat.

De doi ani înveți să slujești scena
Dar și azi îți recunoști sirena..
De-o vei recunoaște și de-acum, mereu,
Ai să-nvingi pe scenă tot ce-ți va fi greu.

ION BULEANDRA

Ora de istorie

Istorie : armii, mari lupte, popor...
...Studenții notează-n caiete.
Trecutul se-aprinde în inima lor...
Mulțimea se-adună în cete.

Pe dealuri, pe văile pline de-argint,
Pe-ntinse cîmpii aurite,
Ard focuri în noapte : răscoală ! ...pămînt !
Robia — și osul o simte.

Boierii se-nchină, cerșesc ajutor,
În valuri vin coasele toate !
Spre ziua de mîine aleargă-un popor
Flămînd — după-a lui libertate.

...Studenții notează ...notează mereu...
Un val de căldură-i cuprinde,
Să-nvețe mai strașnic — trecutul erou
Le strigă... și mîna le-o-ntinde.

I. V. POENARU

DIN PLASTICA ȚĂRILOR PRIETENE

HRISTO SIMENOV – **MINEREUL NOSTRU DIN RODOPI**
(*din R. P. Bulgaria*) — **sculptură** —

Cronica literară

Petru Dumitriu: „PASĂREA FURTUNII" *)

Dumitru Micu

E o tendință ce înnobilează scrisul lui Petru Dumitriu aceea de a descifra — în rezolvarea unor destine omenești — răspunsul unor răscolitoare întrebări privitoare la însăși rosturile omului în lume.

„Pasărea furtunii", ultima carte a scriitorului înfățișînd două furtuni izbucnite pe mare în perioade istorice diferite: în 1938 una, în 1950 cealaltă — urmărește odată cu slăvirea acțiunilor curajoase ale oamenilor neînfricați, reliefarea adevărului că numai într-o societate liberă de exploatare se naște posibilitatea ca omul simplu să se emancipeze de sub tirania forței copleșitoare a naturii, să scuture teama superstițioasă de necunoscut, dobîndind conștiința capacității sale de a-și supune natura. Resemnarea mută, filozofia acceptării umile a datului sorții profesată de Filofei Romanov și Trofim Popov, doi pescari striviți de furia valurilor turbate își găsește explicația în condițiile grele ale existenței omului din popor într-o societate în care acesta, agonisindu-și pîinea prin slujirea celor avuți, are de înfruntat singur un întreg univers ce-i stă împotrivă. Neînfricarea moriacilor de pe „Steaua din Octombrie" ce acționează în brigăzi organizate își are temeiul în tăria pe care le-o dă unirea forțelor. Luptînd în comun împotriva stihiilor, ei sînt animați de certitudinea că nu pot fi doborîți, că izbăvirea lor se află în propriile mîini.

Descriind furtuna dezlănțuită în vremea cînd societatea bazată pe exploatare strivea, secătuia avînturile înălțătoare, autorul arată că existau chiar atunci oameni cutezători, pe care nici o putere din lume nu-i putea ține într-o înlănțuire umilitoare. Contrastînd cu sumbrul Filofei, a cărui limbă se dezleagă doar pentru a rosti versete biblice îndemnînd la smerenie, și cu [illegible] Trofim Popov, tînărul Adam Jora apare ca un flăcăiandru neastîmpărat, arțăgos, în ființa căruia clocotesc forțe necheltuite. Cu fălcile într-o încleștare chinuită, el fierbe de revoltă împotriva nedreptății din lumea în care trăiește. „Stă bătrînu acasă și așteaptă să-i aduci bani, să cumpere făină și gaz... *Of, of, of, sîngele și* [illegible] *sărăcie...*"

Descripția furtunii e realizată în carte cu o forță plastică rar întîlnită. Peisajul vast al mării, ce-și schimbă de la o clipă la alta înfățișarea, în funcție de variațiile atmosferice, e pictat cu o precizie realistă desăvîrșită, iar bogăția coloritului, cu nesfîrșita diversitate a nuanțelor, denotă un simț al îmbinării culorilor întrecut doar de acela al maestrului Sadoveanu. Deși țintește alte scopuri și operează cu alte mijloace de expresie, descrierea mării învolburate recheamă în amintire — prin grandoarea sa — magistralul poem al furtunii în munți al lui Calistrat Hogaș.

În episoadele următoare, înfățișînd crîmpeie ale vieții de pe un vas pescăresc, „Steaua din Octombrie", scriitorul vădește o cunoaștere intimă a specificului mediului pescăresc, excelînd în redarea pitoreștilor dialoguri ale moriacilor. Înăspriții copii ai mării — aflați încă în stadiul unor oameni înapoiați cărora li se pare că sînt liberi și umani doar în toiul bețiilor cumplite — vădesc o inimă largă și o bunătate de copii. Episodul în care Iermolai scoate din ascunziș nelipsita sticlă de rachiu, în cinstea lui Jora, oaspete al pescarilor, tînărul Cozma [illegible] cu cîntece pline de dor și nostalgie liniștea nesfîrșitei întinderi albastre, iar zvăpăiatul Andrei — un flăcăiaș aidoma lui Jora din tinerețe — promite cu o candoare desăvîrșită că nu va mai înjura: „Las-că n-o să mai înjur... *Acuma odată i-am mai zis-o, sîngele* [illegible]"... — acest episod realizează unul din tablourile memorabile ale cărții.

Cu arta unui încercat portretist pictează scriitorul figurile unor personaje reprezentînd fărîmături ale prăbușitei lumi a stăpînilor de odinioară ai mărilor. Spilcuitul, eternul surîzătorul Spiro Vasiliu, fost căpitan de vas care — în vîrstă de patruzeci și ceva de ani — se mai crede un don-juan irezistibil și [illegible] Zarifu, fost director al unei agenții de navigație — personaj a cărui decrepitudine morală răsfrînge însăși agonia clasei sale — aduc în memorie — prin felul cum sînt zugrăviți — tipuri ale boierimii bucureștene în destrămare pictate în culori crepusculare de Mateiu I. Caragiale în „Craii de la Curtea Veche". Măiestria conturării acestor personaje stă în subtila ironie a contrastului dintre realitate și închipuirile descreierate ale acestora. Expresia cea mai pregnantă a ironiei o realizează scriitorul în monologul în care, îmbătat de visul evadării spre tărîmuri exotice, Zarifu își enumeră rudele bogate și influente din Famagusta, Alexandria, Cipru, Haifa, Pireu, pentru ca, după o clipă, să șoptească dezolat, cu glasul unui morfinoman trezit din halucinație: *„Nu, unchiul meu Serafim din Pireu a murit acum doi ani... Uitasem"*... Cuvintele sale răsună ca o voce de muribund ce nu mai știe să distingă între lucrurile reale și umbrele tărîmului spre care pășește.

Produse ale lumii stăpînită odinioară de acești strigoi, Pricop Danilov și Prețiosu vin să figureze încercarea societății iremediabil condamnate de a-și prelungi existența, stăvilind dezvoltarea noii vieți. Carieriști burghezi fără scrupule, aventurieri furișați în conducerea organizației de partid a vasului, Danilov și Prețiosu desfășoară la adăpostul unei deșănțate pălăvrăgeli „principiale" despre „mobilizare", „dinamizare", „prestigiul partidului" etc. o activitate sistematică de sabotare a producției. Pricop Danilov e un bandit înveterat ; el nu e altul decît feciorul chiaburului din Danilovca ; datorită lui, tinerețea lui Adam Jora s-a măcinat în adîncul ocnei. Angajat cu ani în urmă marinar pe vaporul „Anabella Robertson", Danilov a excelat prin amploarea orgiilor săvîrșite în bordelurile porturilor celebre, prin actele piraterești mergînd pînă la împlîntarea cuțitului în pieptul celor ce nu-i erau pe plac.

Anarhismul său izvorît din porniri meschine a putut înșela în 1945 pe unii membri de partid lipsiți de vigilență care, interpretîndu-i zbieretele de ambițios drept răzvrătire împotriva rînduielilor burgheze, nu numai că l-au primit printre ei, dar i-au încredințat chiar munci de răspundere. Împreună cu degeneratul politic Prețiosu — zdreanță în mîinile sale — Danilov instaurează pe vas un regim terorist, înăbușind în fașă orice încercare de a se curma stagnarea și debandada.

Eroul menit să smulgă masca acestor figuri respingătoare este Adam Jora. Apărînd pe vapor, cu doisprezece ani mai vîrstnic decît îl cunoscusem la începutul cărții, chipul său e cu totul altul acum decît al copilandrului fără astîmpăr de odinioară. Masiv, cu înfățișare aspră, eroul poartă în graiul și gesturile reținute întipărirea unor îndelungi pătimiri. După învingerea furtunii a trebuit să îndure năpasta anilor de ocnă, apoi moartea mamei, distrugerea căminului, zdrobitoarea pierdere a logodnicei sale Uliana, luată de soție cu sila de dușmanul său Simion Danilov, feciorul mezin al chiaburului. Asemenea lovituri ale soartei crude nu l-au putut strivi, fiindcă — după cum sugerează autorul — el a găsit în partid un reazim neclintit și un călăuzitor sigur. Crescut cu dragoste de partid, Adam Jora a ajuns să lepede impulsivitatea oarbă, anarhică ce-i caracteriza, devenind un luptător conștient, călăuzit de principii înaintate. Sosirea sa pe vas e întîmpinată de Prețiosu, Pricop și Simion Danilov cu o aversiune puțin disimulată, iar reacția eroului față de impertinențele celor mai crînceni dușmani ai săi arată cît de adînci transformări s-au petrecut în el. Totul fierbe în ființa lui Adam Jora, totul se revoltă împotriva acestor oameni care îl sfidează și-l privesc batjocoritor, după ce îi distruseseră tot ce avea mai scump în viață.

O sete aprigă de răzbunare crește în el, înveninîndu-l, făcîndu-l să se zvîrcolească în așternut. Dar încă nu e deplin încredințat că dușmanii săi personali sînt și dușmani ai vieții noi din țara noastră. Își zice că, poate, Danilovii au lepădat odată cu gospodăria părintească și sufletul chiaburesc, poate sînt devotați aceleiași cauze pe care o slujește el. De aceea, își înfrînge patima cu o voință neîndurătoare: *„Dacă nu fac* [illegible] *greșit, n-am să mă ating de nici un fir de păr din capul lor ; nici cu gîndul n-o să le fac rău. Nu-i cunosc : sînt străini pentru mine, iar eu sînt străin pentru ei"*.

O asemenea putere de înfrînare a unei porniri cu totul firești e semnul unei energii lăuntrice excepționale, al unei voințe titanice. Același tumult sufletesc — de data asta nereprimat — îl vădește Jora în seara în care gîtuit de emoție, aleargă în Danilovca, așteptînd-o pe neașteptate pe Uliana sub sălciile unde se întîlnea în anii tinereții. În aceste două momente eroul trăiește intens, definindu-și viguros o trăsătură specifică cunoscută încă din prima parte a povestirii : dîrzenia neabătută a caracterului.

Odată conturat profilul eroilor reprezentînd poziții de clasă opuse, conflictul în care aceștia sînt antrenați dobîndește semnificația încleștării decisive între două forțe sociale ireconciliabile. Spre decepția cititorului, care se așteaptă ca înfruntarea dintre Jora și dușmanii săi să ilustreze intensitatea cu care se înfruntă în viață clasele dușmane, conflictul se rezolvă însă cu o ușurință de necrezut. Izgonirea lui Danilov și Prețiosu din biroul organizației de partid se produce fără greutate, fără necesitatea unei înverșunate lupte politice. Ședința în care ei sînt înfrînți nu e o ședință de demascare, ci de simplă înlocuire a unor cadre. Membrii cei mai buni ai organizației de pe vas, acea care impun scoaterea celor doi din birou, nici nu știu că au de a face cu niște dușmani, închipuindu-și că Prețiosu și Danilov ar fi doar victime ale rătăcirilor inconștiente. Un comunist chiar zice: *„Despre el* (Danilov — n.r.) *nu putem spune că e un dușman. În sufletul lui n-o fi vrut să facă rău"*. Cititorul, cunoscînd din relatările autorului biografia lui Pricop Danilov, își dă seama însă că acțiunile celor doi aventurieri n-au fost inconștiente, ci deliberate, determinate de ură împotriva poporului și nu poate accepta imaginea doborîrii atît de ușoare a unor bandiți. Nu e normal ca un individ ca Danilov, care a știut să-și ascundă atîta vreme trecutul, care a reușit să înșele o întreagă organizație de partid cît și organele superioare, să capituleze atît de lesne. Firesc era ca un om ca el, presimțind că va fi încolțit, să-și adune toate resursele de energie și atingînd culmea abjecției sale să reziste cu puteri sporite, greu de învins. Danilov — și cu atît mai puțin Prețiosu — nu se manifestă însă ca o forță reală.

Personajele dau impresia a nu urmări altceva decît scopuri individuale, sabotajul lor părînd a nu fi comandat de interese de clasă, ci exclusiv de interesul propriu al menținerii domniei lor personale. Desigur, scriitorul putea să-l prezinte pe Danilov doar ca pe un carierist preocupat numai de propria piele iar pe Prețiosu ca pe un mărunt tiran prostănac. Numai că, reduse la atît, personajele nu pot crea imaginea veridică a forței dușmanului de clasă. Dacă alături de cei doi ar fi fost aduși în luptă, în ciocnire deschisă și alți reprezentanți ai burgheziei muribunde, trăsăturile esențiale ale acestei clase ar fi ieșit, desigur, mai pregnant în lumină.

Insuficienta ascuțime a conflictului, palida reflectare în el a contradicțiilor rezultate din poziția de clasă a personajelor, dăunează însăși forței realiste a imaginii eroului principal și puterii artistice a ideii pe care tinde să o materializeze scrierea.

Cronicile consacrate versiunii refăcute a „Pasării furtunii" au accentuat, pe bună dreptate, succesul scriitorului în zugrăvirea lui Adam Jora ; suplinind însă analiza structurii psihice a eroului prin descrierea contemplativă a acestuia, unii critici (S. Damian în „Romînia Liberă" nr 3092 din 12.IX.1954 și îndeosebi Radu Lupan, în „Gazeta literară" nr. 31 din 4.X.1954), au trecut cu vederea faptul realizării incomplete, fragmentare a imaginii lui Adam Jora.

Cititorul constată cu părere de rău laconismul — am spune chiar hieratismul, ținuta statuară, pietrificată — a eroului chiar în episoadele unde el ar trebui să fie mai mobil, să clocotească de mai multă viață. Activitatea sa ca luptător se rezumă la fapte ca urmărirea acțiunilor dușmănoase, încunoștințarea regionalei de partid, prezidarea ședinței de excludere a lui Danilov și Prețiosu, fapte ce nu pot sugera decît palid imaginea personalității sale.

Scriitorul insinuează o uriașă experiență de viață pe care ar fi cîștigat-o Adam Jora transformîndu-se din răzvrătit anarhic în revoluționar conștient iar momentele de felul celor citate de noi mai sus luminează puternic robustețea caracterului său. Nu vedem suficient însă eroul în mișcare, în luptă, în împrejurări care să impună valorificarea, traducerea în fapte a uriașei sale energii.

Episoadele luptei cu dușmanul de clasă sînt departe de a egala în strălucire paginile în care tînărul cutezător sfida cu semeție forțele stihiilor cotropitoare semnificînd însăși încleștarea prometeică a omului cu necunoscutul.

Prin faptul că pe vas nu este de înfrînt un dușman pe măsura puterilor sale, instructorul de partid e lipsit de prilejul dezvăluirii unor capacități deosebite, a unor însușiri în stare să realizeze personalitatea comunistului cu aceeași pregnanță artistică cu care se impune imaginea simbolică a flăcăiandrului ridicat cu înverșunată nesupunere împotriva urgiei oarbe.

Gradul diferit de realizare artistică a eroului în cele două ipostaze ale vieții sale pricinuiește un contrast atît de evident între portretul flăcăului necopt și acela al comunistului încît sîntem înclinați să ne reprezentăm un Adam Jora scindat în doi oameni deosebiți.

Răceala comportării oarecum rituale, automate a instructorului de partid lasă impresia că vechiul Adam Jora, copilandru arțăgos, mistuit de revolte și dorința de acțiuni temerare, ar fi decedat în primele pagini, împrumutîndu-și numele acestui activist sever, împietrit. Or, în conștiință, ca pretutindeni, nu se pierde nimic, totul se transformă ; salturile calitative nu se produc prin negarea mecanică a calității vechi, ci printr-o negare dialectică, contradictorie, constînd în asimilarea elementelor vechii calități — negată ca atare — în calitatea nouă. Numai astfel e posibilă continuitatea în conștiință, ca și în întregul univers. Adam Jora ar fi o creație realistă perfectă dacă în gesturile și atitudinile comunistului autorul ar fi încifrat experiența lui de viață, biografia sa. Dacă tumultul sufletesc vădit în înfruntarea vijeliei și sugerat în cîteva momente ale episoadelor de pe vas s-ar manifesta în situații diverse și îndeosebi în acțiunile de luptător, chipul artistic împlinit astfel al lui Adam Jora ar dobîndi o forță generalizatoare impresionantă.

Posibilitatea de a da conflictului povestirii o intensitate sporită i-o oferea autorului însuși materialul cu care el operează.

Dacă scriitorul ar fi angrenat în conflict toate personajele portretizate în carte, ciocnirea dintre forțele potrivnice nu apărea, de bună seamă ca înfruntare dintre cîțiva reprezentanți ai unor tabere ce stau față în față nemișcate. Îngustînd conflictul, lăsînd în afara lui personaje ca Zarifu și Vasiliu (atît de admirabil pictate), ca partea cea mai mare a oastei moriacilor, autorul pune sub semnul întrebării însăși rațiunea înfățișării acestora. Adevărat că încearcă motivarea prezenței colaterale a lui Zarifu și Vasiliu, povestindu-ne într-un episod senzațional încercarea acestora de a evada din țară, împreună cu Angelica și Pricop Danilov, despre care aflăm că fusese altădată subalternul lui Vasiliu. Dar acest episod ne apare ca un adaus gratuit, atingerea lui cu subiectul povestirii fiind complet întîmplătoare. Faptele narate sînt ulterioare deznodămîntului, ele se petrec după epuizarea subiectului propriu zis prin înfrîngerea lui Prețiosu și Pricop. Descoperirea planului mișelesc nu e opera unui reprezentant al tendințelor înaintate, ci a purului hazard : denunțul neexplicat al Angelicăi Zarifu.

Avînd doar rolul de a ilustra prin bețiile lor haosul existent pe vas, moriacii Emelian Romanov, Iermolai și ceilalți, nu participă la acțiune, nu cresc de-a lungul povestirii, rămînînd pînă la sfîrșit oameni cu suflete frumoase dar robi încă unor deprinderi reprobabile. Din această pricină semnificația luptei lor cu furtuna ce încheie ca un epilog cartea, apare cu putere sugestivă scăzută. S. Damian exagerează afirmînd sentențios că „semnificația celei de a doua furtuni nu reiese transparentă, convingătoare" ; nu încape însă îndoială că ideea descătușării oamenilor simpli din sclavia naturii în condițiile eliberării lor sociale ar fi dobîndit o expresie superioară dacă învingătorii forțelor primare ar fi apărut ca oameni cu o conștiință nouă.

Din toate cele spuse se poate vedea că povestirea, cuprinzînd multe episoade admirabile, e lipsită de o construcție îndeajuns de închegată. Nu există o înlănțuire organică a episoadelor, care apar adesea ca niște fragmente, niște tablouri de sine stătătoare. De aci și impresia unei discontinuități în acțiune, a unei portretizări statice a eroilor.

Fapt cert e însă că scrierea realizează în numeroase episoade, tablouri de viață de o rară forță realistă, capabile să cucerească interesul nostru, să sugereze măreția acțiunilor cutezătoare menite să contribuie la înnobilarea, la înălțarea morală a omului. Tineretul nostru va regăsi în „Pasărea furtunii" oglindirea unora din aspirațiile sale cele mai mărețe.

---

*) **lucrare apărută în „Editura tineretului".**

Creații închinate muncii poporului și naturii patriei

Din lucrările muzicale ale laureaților Premiului de Stat

Printre lucrările distinse cu Premiul de Stat pe anul 1953 este și „Suita simfonică" din baletul „Cînd strugurii se coc" de Mihail Jora, unul din cei mai de seamă compozitori romîni, care prin vasta sa activitate pe tărîmul creației, interpretării și îndrumării a mai multor generații de compozitori, a adus o contribuție remarcabilă la dezvoltarea muzicii romînești.

Muzica la baletul „Cînd strugurii se coc" a fost compusă pentru Ansamblul artistic al C.C.S., cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului de la București. Alcătuită din trei tablouri, lucrarea exprimă viața nouă dintr-o gospodărie agricolă colectivă în timpul culesului strugurilor. Muzica și coregrafia zugrăvesc cu multă plasticitate munca și viața membrilor gospodăriei. Baletul începe cu tabloul intitulat „La cules". Apare un grup de fete care duc coșuri pline cu struguri, copii neastîmpărați care încearcă pe furiș să ia măcar un ciorchine, totul desfășurîndu-se într-o atmosferă de veselie și voie bună. Se lasă seara. Din nou sînt copiii aceia care, pe furiș, sar gardul și intră în vie. O pionieră însă îi surprinde și copiii, nu fără regret, trebuie să renunțe la struguri. Compozitorul a reușit prin muzica sa să sublinieze în mod ingenios și deosebit de plastic acest moment coregrafic.

Tabloul al doilea, intitulat „La cramă", înfățișează membrii gospodăriei la zdrobitul strugurilor, moment redat în muzică printr-un joc cu ritmuri pregnante. În cadrul acestui tablou este înfățișată lupta împotriva metodelor vechi în muncă, a zdrobitului strugurilor cu picioarele, subliniindu-se avantajele folosirii mijloacelor noi pentru obținerea unor roade cît mai îmbelșugate.

Baletul se încheie cu tabloul „Ospățul". Femeile pregătesc o masă îmbelșugată. Copiii fac șotii pînă ce sînt alungați de gospodinele supărate. Apar oaspeții. Toată lumea se așează la masă. Într-o atmosferă plină de exuberanță începe dansul fetelor pe ritmul unei hore, iar apoi și dansul celor bătrîni. Mesenii umplu paharele și închină. În acest moment compozitorul a introdus și corul care intonează viguros „Cîntecul paharului". Finalul baletului îl constituie o sîrbă sprintenă, orchestrată cu multă măiestrie, tabloul încheindu-se într-o atmosferă de veselie, plină de avînt. În acest dans, Mihail Jora a reușit să dea o pagină muzicală deosebit de sugestivă, de convingătoare.

★

Cu Premiul de Stat pe anul 1953 au mai fost distinse cele patru schițe simfonice „În munții Apuseni" de Marțian Negrea. În acestea compozitorul a redat prin imagini muzicale sugestive, dragostea pentru frumusețile naturii patriei noastre, a acelor frumuseți care îți inspiră un sentiment de mîndrie și totodată te îndeamnă la stăpînirea forțelor uriașe ale naturii, în folosul omului.

Prima schiță „Pe Arieș în sus" este un reușit tablou care descrie încîntătoarea vale a rîului Arieș, ale cărui ape limpezi și repezi se rostogolesc spre șes. Toată această parte degajă un sentiment de bucurie, de admirație încîntătoare față de măreția naturii, față de priveliștile ei. Utilizînd melodii de factură populară, compozitorul a izbutit în această schiță să trezească în sufletul ascultătorului simțămintele calde, înălțătoare ale dragostei pentru minunata natură a patriei.

Schița a doua intitulată „Cetățile Ponorului" este inspirată de grandiosul tablou al unor stînci imense, cenușii, care se înalță spre cer ca ruinele unei cetăți medievale din vremuri de demult. O legendă cunoscută cu multe generații în urmă, povestea despre ielele care în miezul nopții s-ar aduna pe aceste stînci mărețe, dansînd împreună pînă la revărsatul zorilor. Atmosfera plină de fantastic a acestei părți evocă parcă lumea basmelor noastre populare.

Următoarea schiță, „Ghețarul Scărișoara", evocă în chip iscusit monumentalul tablou ce prezintă acest fenomen natural unic. Și aici, ca și în schița a doua, elementele fantastice, de basm, sînt predominante. Pentru a sugera cît mai viu sentimentele trezite în fața acestei priveliști compozitorul s-a folosit cu multă măiestrie și ingeniozitate de posibilitățile variate de expresie ale aparatului orchestral.

Ciclul „În munții Apuseni" se încheie cu schița intitulată „Isbuc", cuvînt folosit de populația regiunii pentru acele țîșnituri neașteptate de apă din preajma „Cetății Ponorului". Compozitorul a folosit în această piesă o melodie populară vie, energică și plină de nerv, cu caracteristicile dansului „Tarantela", degajînd o atmosferă optimistă, plină de viață.

Acordarea Premiului de Stat creatorilor unor asemenea compoziții constituie un nou exemplu al grijii partidului și guvernului nostru pentru oamenii de artă, care prin operele și talentul lor contribuie în mod activ la îmbogățirea vieții spirituale a poporului, la educarea lui.

PETRE VEDEA

Succesul unui tînăr instrumentist

Pînă de curînd, numele tînărului cornist Paul Staicu nu era cunoscut de publicul nostru. Anul trecut, la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la București, juriul a apreciat sensibilitatea și resursele sale artistice distingîndu-l cu titlul de laureat al concursului celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului. Dar Paul Staicu nu trecuse încă prin „proba de foc" a publicului. De curînd, în sala Dalles, cu prilejul concertului organizat de Școala elementară și medie de muzică din București în cinstea lui R. M. Glier, Paul Staicu a cîntat partea I a concertului de corn al eminentului compozitor sovietic, interpretarea sa bucurîndu-se de o înaltă apreciere. Vorbind despre tînărul cornist, maestrul Glier spunea: „Paul Staicu are calități frumoase care îi permit să dea de pe acum concerte cu succes".

Justețea acestei aprecieri s-a vădit în cadrul concertului dat joi 18 noiembrie de Orchestra simfonică a radiodifuziunii sub conducerea maestrului emerit al artei din R.P.R., Constantin Silvestri. Cu acest prilej, Paul Staicu a interpretat concertul de corn nr. 1 de Richard Strauss, o lucrare de tinerețe a cunoscutului compozitor german. Muzicalitatea deplină, naturalețea și căldura cu care a tălmăcit dificila partitură a concertului, frazarea expresivă, înaltă, sunetul frumos, pus în slujba scoaterii în evidență a conținutului expresiv al lucrării, modestia lui Paul Staicu, au cucerit dintru început publicul care umplea sala Ateneului R.P.R. La cererea insistentă a ascultătorilor, Paul Staicu a trebuit să repete rondo-ul final al concertului.

În această parte în care se întrezăresc elemente melodice și armonice din stilul matur al lui Strauss, interpretul a izbutit să treacă de la imagini avîntate la altele, lirice, cu o ușurință remarcabilă, asigurînd fiecărei secțiuni a rondo-ului o caracterizare pregnantă și totodată unitatea întregului.

Drumul lui Paul Staicu pînă la estrada de concert a Ateneului este semnificativ pentru condițiile de înflorire a talentelor la noi în țară. Urmînd mai întîi timp de doi ani o școală militară de muzică, el și-a continuat mai apoi ucenicia muzicală la Școala elementară și medie de muzică din București sub îndrumarea profesorului de corn Petre Nițulescu și a altor membri valoroși ai corpului profesoral. Paul Staicu nu se mărginește numai la muzica pentru corn-solo, el studiază muzica de cameră și chiar compune.

În fața lui se deschid perspective minunate. Talentul său trebuie dezvoltat, adîncit și dus la înflorirea deplină printr-o muncă perseverentă, prin aprofundarea lucrărilor clasice, prin continua lărgire a orizontului său cultural, prin legătura sa vie cu viața, cu poporul, cu actualitatea.

C. TEODORIU

O mărturie a înfloririi artei minorităților naționale

Teatrul Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe

Au trecut șapte ani de cînd, în sala plină de muncitori și țărani muncitori, s-a ridicat pentru prima dată cortina Teatrului de Stat din Sf. Gheorghe. Un colectiv puțin numeros pornea atunci să îndeplinească o sarcină măreață: să răspîndească cultura, frumosul, lumina în orășelele și satele secuiești.

Sarcina n-a fost deloc ușoară. Trebuiau înfrînte multe piedici, cum erau împotrivirea unor elemente dușmănoase și chiar la început neîncrederea unor spectatori. Au fost învinse însă toate aceste greutăți și piesele lui Molière, Gorki, Lope de Vega, Ben Johnson, Cehov, Caragiale, Moricz și Mikszáth, precum și lucrările artistice mai noi ale autorilor sovietici și din țara noastră au lăsat amintiri plăcute în inimile spectatorilor. Locuitorii satelor secuiești așezate de-a lungul Oltului și Tîrnavelor au cunoscut pentru întîia oară în acești ani un teatru adevărat. Și astăzi spectacolele, fie că se desfășoară pe scenele școlilor sau căminelor culturale sătești, fie pe scena Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe — atrag participarea masivă a spectatorilor.

Existența micului colectiv artistic din Sf. Gheorghe ne oferă date grăitoare asupra a ceea ce înseamnă pentru oamenii muncii din ținuturile cu populație secuiască condițiile asigurate de regimul democrat-popular pentru înflorirea artei minorităților naționale. De peste 1.100 ori, acest colectiv a vizitat comunele din Regiunea Autonomă Maghiară și din alte regiuni din Ardeal. Piesa „Căsătorie ciudată" de Mikszáth Kálmán a fost jucată de mai bine de 50 de ori numai în raioanele Ciuc și Tg. Secuesc.

Despre setea nemăsurată de cultură a oamenilor muncii din Ardeal glăsuesc numeroase fapte; scrisorile pe care colectivul din Sf. Gheorghe le primește din diferitele localități exprimă una și aceeași dorință: să veniți, vă așteptăm, tovarăși! La spectacolele din Sf. Gheorghe participă nenumărați spectatori din împrejurimi și chiar de la depărtări de 40-50 km. Prin satele pe unde a trecut colectivul din Sf. Gheorghe, viața cultural-artistică a căpătat un orizont nou. Artiștii — în cea mai mare parte tineri, utemiști — dau un ajutor permanent echipelor artistice de amatori din regiune prin sugestii și sfaturi, printr-o contribuție de preț la alcătuirea unor programe artistice corespunzătoare.

★

Colectivul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe a prezentat cîteva spectacole pe scenele din Capitală, jucînd piesa „Paraziții" de Csiky Gergely — una din lucrările clasice ale dramaturgiei maghiare — și piesa lui Balla Károly „Torent de primăvară", una din lucrările literaturii dramatice contemporane în limba maghiară. Și aceste două spectacole oglindesc posibilitățile nelimitate pe care regimul nostru democrat-popular le oferă minorităților naționale, atît pentru cunoașterea și însușirea operelor clasice și a celor contemporane cît și pentru dezvoltarea continuă a culturii proprii, națională în formă, socialistă în conținut.

Piesa satirică „Paraziții" de Csiky Gergely ne oferă un tablou al putreziciunii societății „înalte" din Ungaria ultimelor decenii ale veacului trecut, satirizînd trăsăturile tipice ale claselor sociale în descompunere: dorința de parvenire, și intrigile și excrocheriile menite să asigure trîndăvia exploatatorilor. Szederváry Kamilla (Hegyessi Magda), urmărind realizarea unor excrocherii se dă drept văduva unui luptător executat pentru participarea sa la lupta pentru libertate în 1848. Chiar și pe fiica sa adoptivă Irén (Lázár Erzsébet), Kamilla o întreține numai cu scopul de a trezi mila și interesul celor din jur. Kamilla se folosește de această situație pentru a putea recurge la o serie de afaceri veroase.

Prietenul intim al familiei este Zátonyi Bencze (Mester András), un moșier care și-a pierdut averea și care acum caută să-și continue viața „pe picior mare" servindu-se și el de tot felul de excrocherii. Figuri semnificative ale vremii sînt și Timót Pál (Király József), crescător de oi înstărit din Bihor, negustor necioplit dar cu o avere remarcabilă care — asemenea familiei de meseriași îmbogățiți Tulipánné (Berkó György și Papp Anna) — se străduiește să ajungă în lumea „selectă" intrînd în felul acesta în legătură cu familia „văduvei-eroine".

Zátonyi Bencze, excroc versat descoperă îndată pasiunea lui Timót pentru Irén, frumoasa fiică a văduvei. Pentru a-i putea stoarce o sumă însemnată de bani acestui redus negustoraș, își pune în joc priceperea și experiența lui de excroc sentimental. Și din desfășurarea piesei spectatorul află că în primul rînd Zátonyi îl îndepărtează pe Darvas Károly (Lavotta Károly), un tînăr cinstit dar sărac, adevăratul iubit al Irénei. Apoi pentru a-și duce planul la îndeplinire, o șantajează pe „văduvă" — căreia îi cunoaște toate afacerile dubioase — silind-o astfel să i-o dea pe Irén în căsătorie. El sconta astfel, ca mai tîrziu — acuzînd pe tînăra sa soție de unele legături cu Timót — să i-o dea acestuia în schimbul unei mari sume de bani. Așa procedase de altfel și cu prima sa soție Elza (Kovács Kató) vîndută moșierului Bankó Beni (Mathe Istvan). Această ultimă excrocherie este însă descoperită. Cu ajutorul bucătăresei și a lui Darvas, în conștiința căruia pînă la urmă se trezește sentimentul demnității umane, — înșelăciunea este demascată iar Irén salvată.

Csiky Gergely — autorul piesei — a biciuit cu putere clasele exploatatoare satirizînd cu multă vervă mediul viciat al burgheziei și moșierimii maghiare. Piesa „Paraziții" demască cu tărie lipsa de scrupule, parazitismul, cinismul tipic claselor exploatatoare, scoțînd în același timp la iveală lipsa de drepturi, de posibilități de afirmare a oamenilor muncitori și cinstiți.

Punerea în scenă a acestei lucrări clasice a însemnat un serios examen pentru colectivul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe. Aplauzele repetate la scena deschisă ale spectatorilor, aprecierile artiștilor din Capitală, dovedesc că eforturile lor n-au fost zadarnice. Spectacolul a fost primit cu căldură de către publicul bucureștean, răsplătind eforturile depuse de artiști pentru realizarea unui joc de bună calitate. Jocul nefiresc al unora dintre actori a făcut din păcate să scadă valoarea artistică a spectacolului. Aceasta însă nu poate să micșoreze evidentele calități ale spectacolului care a cerut de bună seamă multă pricepere și ingeniozitate din partea colectivului Teatrului de Stat din Sf. Gheorghe.

Lucrarea dramatică a scriitorului maghiar Balla Károly „Torent de primăvară" este interesantă prin tematica nouă pe care o abordează. Acțiunea piesei se desfășoară într-unul din atelierele C.F.R.-ului redînd procesul creșterii omului nou, în toiul construcției socialiste.

Eroul principal al piesei este mecanicul de locomotivă Crișan (Király József), vechi comunist, care în urma unui accident de cale ferată ajunge să lucreze un timp într-un atelier de reparații. Aici el se convinge că una din cauzele principale ale lipsurilor în transporturi constă în neglijența în muncă a unor lucrători. Cu ajutorul muncitorilor Müller, Costea și Kovács (Forrai Ferenc, Ambrus Sándor, Vadász Zoltán) și al ziaristei Erzsike (Lázár Erzsébet), Crișan trece la organizarea unei munci sistematice de studiu al muncitorilor. Această acțiune întîmpină însă două obstacole: pe de o parte, poziția directorului Bagdi (Máthé István) și a lui Ungureanu (Berkó György), unelte ale dușmanului de clasă, care organizează un sabotaj sistematic, iar pe de altă parte împotrivirea unor muncitori înapoiați — Agoston, Zentko (Darvas Dezső, Vőrös Imre) care împiedică începerea acestei acțiuni.

Meritul lui Balla Károly este că a știut să înfățișeze în mod viu și convingător unele personaje. Cine nu l-ar recunoaște pe bătrînul Szűcs (Mester András), campionul de popice al atelierului, care de dragul unei întreceri sportive pasionate uită din cînd în cînd îndatoririle lui de muncă? Pe Agoston veșnic agitat, cu un orizont redus, dar muncitor cinstit și bun la inimă? Transformarea și creșterea Annei (Hegyessi Magda), soția lui Crișan, oglindește destul de fidel problemele de fiecare zi ale familiilor noastre de muncitori. Trezirea lui Lebács (Lelkes Gábor) din starea de tristețe ce l-a cuprins după război, lasă de asemenea spectatorului o amintire adîncă. Pe muncitorii cei mai buni ai uzinei — Müller, Kovács și Costea — îi recunoaștem de îndată fiindcă în adevăr astfel arată muncitorii noștri fruntași.

Pentru turneul pe care l-a întreprins în Capitală, colectivul Teatrului Maghiar de Stat din Sf. Gheorghe și organizatorii săi merită calde felicitări. În rîndurile spectatorilor din București el a lăsat o frumoasă amintire.

CSIKY GABOR

Reparațiile clădirilor trebuiesc terminate

In ultimul timp, întreprinderea de locuințe și localuri din orașul Brăila, regiunea Galați, a înregistrat unele realizări. Anul acesta au fost terminate un număr de 5 clădiri, care au fost date în folosința oamenilor muncii. De asemenea, au fost executate reparații curente la un mare număr de apartamente. Cu toate acestea la întreprinderea de locuințe și localuri din Brăila continuă să persiste o serie de lipsuri ce trebuiesc grabnic lichidate.

La începutul lunii noiembrie se aflau în întreprindere, 558 de cereri ale oamenilor muncii dintre care 368 pentru reparații, iar 190 pentru diferite materiale. Au fost rezolvate doar 90 din totalul cererilor. Tovarășul Cioran Aurel, director al acestei întreprinderi, a pus semnătura cu mențiunea „a se cerceta la fața locului" și „să se ia imediat măsuri" pe unele cereri, printre care ale tovarășului Enache Virgil, care cerea repararea acoperișului, Dinu Antoaneta, funcționară la U. M.-Progresul, care cerea înlocuirea parțială a tablei de pe acoperiș și altele.

Pe aceste cereri se află semnătura directorului, și pe unele chiar avizul controlului tehnic pentru executarea lucrării: „cererea corespunde întocmai realității".

Oare tovarășii de la întreprinderea de locuințe și localuri cred că au rezolvat totul prin cîteva mențiuni și referate?

Cererile oamenilor muncii adresate I.L.L.-ului Brăila nu sînt satisfăcute, datorită muncii defectuoase care se mai duce aici. La I.L.L.-Brăila nu se ține cont de executarea lucrărilor după urgența lor. Datorită superficialității cu care este executat controlul tehnic de către tov. Petrescu Constantin, unele lucrări sînt neglijate, iar altele prost executate. Intreprinderea n-are suficienți muncitori calificați ca zidari, tinichigii, sobari și alți meseriași. Lipsa se datorește conducerii care n-a depus un deosebit interes în această direcție. Tovarășul Cioran Aurel socotește greșit că un număr mai mare de muncitori calificați ar depăși volumul lucrărilor.

De asemenea, unele lucrări sînt executate cu întîrziere, iar altele chiar deloc.

Se cere grabnic ca organizația de bază U.T.M. al cărei secretar este tov. Hasiu Rodica, să desfășoare o largă muncă politică în rîndul muncitorilor tineri pentru a-i antrena să lupte cu însuflețire la îndeplinirea planului lor de producție, să-i mobilizeze pentru terminarea la timp a lucrărilor de reparații ale clădirilor pentru a le da urgent în folosință oamenilor muncii.

Conducerea I.L.L.-ului trebuie să privească cu toată seriozitatea cererile oamenilor muncii și să le rezolve în timp scurt. De asemenea trebuie să grăbească terminarea reconstrucției celor 4 mari clădiri. Conducerea să tragă la răspundere pe acei tineri și controlori tehnici care execută unele lucrări pe „sprînceană". Ele trebuiesc executate în baza cererilor adresate și după urgența fiecăreia.

T. I.

„VOM MUNCI PENTRU ÎNFLORIREA PATRIEI"

★ ★

Prima zi de muncă

— Așa, acum putem spune că ești gata de drum. Strînge bine șalul să nu răcești.

Ana Duncu, casieră la O.C.L. produse industriale își conducea fata cîteva sute de metri.

— Să nu uiți, draga mamei, că eu nu mi-am făcut nici cînd de rîs tovarășii de muncă. Asta cer și de la tine, iubește-ți fabrica. Acum Anuțo, fiecare la postul său. Ana — fiica — era distrată, ba grăbea pasul, ba prindea fulgii mari de zăpadă care cădeau necontenit. Nu observă cînd ajunse la fabrica „Nivea". Apăsă pe clanță și trecu cu emoție pragul porții. „Aici voi munci", gîndi ea.

— Bună dimineața Anuțo! Unde-ți zboară gîndul?

— La muncă Vetuțo, mă gîndesc că peste cîteva clipe vom începe viața adevărată.

— Da, acum vom învăța și noi o meserie... Eu sînt mai mică decît tine, dar să vezi că nu mă voi lăsa mai prejos.

Ghicindu-i gîndurile, Ana zise: „Hai să ne întrecem din prima zi. Vrei?"

La serviciul personal le aștepta tovarășul Csekme Carol.

— Bine ați venit fetelor. Sînteți gata de muncă? Bine, să mergem să pontați fișa. În fața ceasului, tovarășul Csekme Carol le-a explicat cum trebuie făcută această operație.

★

Secția cosmetică. „Aici veți lucra", le-a spus tovarășul Csekme Carol. Duncu și Mănoiu cuprinseră cu privirea întreaga secție.

— Parcă este un laborator, spuse în șoaptă Ana.

Intr-adevăr așa pare secția, un laborator. Aici lucrează zeci de tinere. Albul halatelor dă o nuanță plăcută camerei, la fel de curată și rînduită. Benzile rulante își continuă mersul înainte, în timp ce fetele împletesc munca cu rîsul lor cristalin.

— Mecanizarea ne ajută să obținem mai multe produse pentru oamenii muncii — spunea o tînără.

De la fabricație, produsele cosmetice, crema, pudra pentru copii, uleiul pentru păr, pasta de dinți, se introduc în cutii sau tuburi, se ambalează și așteaptă rîndul la expediție. Cele două tinere priveau totul cu interes.

— O să vă obișnuiți repede la noi. Tovarășa David Ana, responsabila unei brigăzi, adăugă cu multă mîndrie:

— Multe tinere din secție s-au calificat la locul de muncă. Comuniștii și muncitorii vîrstnici printre care tovarășa Csaki Ana le-au destăinuit toate tainele meseriei. Utemista Munteanu Elena, tinerele Anghel Elisabeta și Florica Solomon, care s-au calificat aici, își depășesc lunar normele cu 45-50 la sută.

— Secția noastră e și ea fruntașă, continuă tovarășa David. Cu ajutorul metodei Voroșin am depășit planul cu 6 la sută. În această lună vrem să încheiem anul.

★

La magazie, Duncu și Mănoiu, foste eleve la Școala medie tehnică financiară din Orașul Stalin, care și-a restrîns activitatea, au primit halate și baticuri albe. Apoi tovarășa David le-a arătat ce au de făcut pentru început. Prima zi de muncă este prima zi de întrecere pentru cele două tinere. Mîinile, încă neîndemînatice, prind sulurile cu cutii și tuburi și în cîteva minute cutiile iau calea spre mașină. Zece, douăzeci, cincizeci, șaptezeci se numărau pe petecul de hîrtie.

— Cît a făcut Vetuța? Brigadiera David zîmbește mulțumită de interesul fetelor și răspunde: 72.

— Eu am făcut 75, zise Ana, deci am întrecut-o. Sfiala începuse să dispară. Fetele din secție întrebau și ele curioase: — Cîte au făcut? și aflînd rezultatele, spuneau cu mulțumire în glas:

— Acesta este începutul. În curînd va crește numărul fruntașilor din secția noastră.

În prima zi, Duncu Ana și-a depășit norma cu 15 la sută, iar Mănoiu Elisabeta cu 10 la sută. E greu de precizat cine va fi în frunte, Ana sau Vetuța, deoarece amîndouă folosesc în întregime timpul de lucru.

LIDIA POPESCU și POPA GAVRIL

Și de acum înainte vor fi nedespărțite

Erau toate trei prietene. Pe lîngă aceasta erau și colege de școală. Peste tot erau nedespărțite.

Utemistele Tudose Veta, Bodea Maria și Andrei Georgeta învățau împreună la aceeași Școală profesională comercială din Galați. Ele învățau să devină vînzătoare la magazinele alimentare.

Cînd s-a aflat că școala lor își va restrînge activitatea, organizația U.T.M. a ținut o adunare deschisă unde a discutat cu elevele despre alegerea unor profesii în sectoarele unde economia națională a patriei noastre are nevoie de brațe de muncă. A fost o zi însemnată pentru eleve. Peste 32 de tinere fete au cerut să meargă la fabrica „Fusul" din Galați. Aci au hotărît să meargă și cele trei prietene. Cu o zi mai înainte, în colectiv, tinerele au mers în vizită la fabrica „Fusul".

Chiar de la început ele au îndrăgit mașinile la care se fabricau tot felul de țesături. Utemista Porumb Victoria este una din muncitoarele fruntașe ale fabricii. În jurul ei s-a strîns un grup mare de fete care erau venite în vizită. Nu mai încetau cu întrebările asupra felului cum muncește ea. Tînăra muncitoare le-a explicat cum a muncit ea la început, cînd de-abia reușea să conducă un singur război și cum a ajuns să lucreze la 8 războaie simple, să depășească zilnic planul. Le-a vorbit și despre felul cum își îngrijește mașinile și cum își organizează locul de muncă. Ea le-a mai spus că a îndrăgit această meserie și luptă zi de zi pentru a se perfecționa.

Pînă seara tîrziu, în dormitorul fetelor de la internat discuțiile despre alegerea meseriei, nu mai conteneau. Cele care au fost în vizită la fabrica „Fusul" aveau emoții; așteptau dimineața pentru a se prezenta la noua muncă.

Tinerele Tudose Veta, Bodea Maria și Andrei Georgeta aveau mulțumirea că toate și-au ales aceeași meserie, că și de acum înainte vor fi nedespărțite.

In dimineața zilei de 18 noiembrie cu 15 minute mai înainte de ora 5 dimineața, au pășit pe poarta fabricii cele trei prietene. Au fost repartizate în aceeași secție din fabrică, pe lîngă cele mai bune țesătoare. Din acest moment fetele au început munca pentru a se califica în noua meserie.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

VEȘTI DE LA SATE

Fruntași la colectări

În raionul Turda, datorită muncii depuse de către organizațiile de partid și organele de stat, s-au obținut succese însemnate în colectarea produselor animale și vegetale. În întregul raion planul de colectări a fost realizat în proporție de peste 80 la sută. Printre comunele fruntașe din acest raion se află comuna Luncani, unde s-a realizat pînă la data de 10 noiembrie un procent de 99 la sută la colectări. De asemenea, în comuna Luna, planul de colectări la carne de porc a fost depășit cu 21 la sută, iar la porumb planul a fost îndeplinit în proporție de 96 la sută. O contribuție însemnată în achitarea obligațiilor către stat au dat organizațiile U.T.M.

În comuna Tureni tinerii Iacob Gabor, Crișan Ion, Romanțan Alexandru și Fechete Alexandru și-au lămurit părinții care și-au predat în întregime cotele către stat.

Corespondent
APAHIDEANU ION

Construcții noi în gospodăriile colective

Odată cu toamna, în curțile gospodăriilor colective a intrat și belșugul recoltei de anul acesta, rodul muncii colectiviștilor din timpul verii.

Veniturile gospodăriilor au crescut și cu asta și cerințele. Magaziile vechi nu mai pot cuprinde belșugul de produse, vechile adăposturi pentru animale au devenit de asemenea neîncăpătoare.

Dar colectiviștii nu au așteptat toamna cu brațele încrucișate; ei au muncit și și-au creat condițiile necesare. În regiunea Pitești în decursul unei luni s-au construit din cărămidă și din paiantă 10 grajduri cu o capacitate de 40 de animale fiecare, 10 maternități pentru scroafe, 12 magazii pentru cereale cu o capacitate de 10 vagoane fiecare, 2 cotețe pentru păsări, 8 saivane pentru oi, 4 pătule pentru porumb a 10 vagoane fiecare, 21 remize pentru adăpostirea atelajelor, 3 sedii administrative, 6 fîntîni pentru adăpatul vițelor, 2 cuptoare pentru uscat fructe, 2 cuptoare pentru ars var și 2 silozuri pentru înmagazinatul nutrețului în timpul iernii.

Magaziile, pătulele, silozurile au fost umplute cu belșugul recoltei.

Corespondent
GANCI SEVER

Prind viață sarcinile proiectului de Directive

CRAIOVA. — Cu aproape trei luni în urmă, la căminul cultural din comuna Arcani, raionul Tg. Jiu, a avut loc o adunare obștească a țăranilor muncitori în cadrul căreia s-a discutat proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului. Au luat cuvîntul atunci 15 țărani muncitori care au arătat importanța unirii lor mai strînse pentru înflorirea comunei. Țăranii muncitori Ion Vijulan și Constantin Ionescu au propus ca pe marginea pîrîului Sohodolu, care trece prin apropierea comunei și care, în fiecare an, în primăvară, se revarsă acoperind o mare suprafață de teren arabil, să se construiască un dig.

A trecut puțin timp de la adunarea obștească a țăranilor muncitori din comuna Arcani și propunerile făcute atunci au și început să prindă viață. Digul de pe pîrîul Sohodolu este aproape terminat. Mulți dintre țăranii muncitori au lucrat la ridicarea lui zi de zi. Au cărat pămînt cu căruțele lor și au ridicat peretele protegutor în calea apelor. În comună se construiește acum un grajd comunal. Comitetul executiv al sfatului popular va aduce aici reproducători de rasă pentru ca efectivul de animale să crească pînă în anul 1957 cu 850 de vite cornute și 1.500 de oi.

◆ ◆ ◆

Tineretul din răsăritul și apusul țării mele vrea să aibe o singură patrie

Zilele pe care le trăim sînt hotărîtoare pentru istoria patriei noastre. Încă în noaptea de 13 spre 14 noiembrie, cînd posturile de radio au difuzat nota sovietică în care se propune convocarea unei conferințe a țărilor europene a ieșit în evidență acest adevăr. Înaintea presei chiar, au început comentariile populației care vedea din nou sprijinul pe care Uniunea Sovietică îl dă poporului nostru pentru a-și reface unitatea patriei pe cale pașnică și democratică. Un deosebit interes au manifestat față de propunerile sovietice tinerii din ambele părți ale Germaniei. Tineretul patriei mele a înțeles că se găsește în fața uneia din cele mai mari și mai însemnate hotărîri din viața lui.

În fața lui și a întregului popor german se găsește sarcina de a alege între două căi de dezvoltare a Germaniei. Una este calea păcii, democrației și unității Germaniei, a prieteniei între popoare și a unui viitor fericit pentru națiunea noastră și pentru toate popoarele. Cealaltă este calea războiului și a dezmembrării patriei noastre, calea fascismului și a urii de rasă, a morții și a nimicirii Germaniei. Alegerea între aceste două căi înseamnă în același timp hotărîrea asupra soartei Germaniei.

Tineretul din Republica Democrată Germană și o mare parte a tineretului din Germania occidentală și-a exprimat în ultimele săptămîni și luni, în modul cel mai clar și răspicat, părerea asupra dezvoltării Germaniei și a viitorului țării noastre.

În referendumul popular din luna iunie a acestui an, la întrebarea „Pentru un tratat de pace și retragerea trupelor de ocupație, sau pentru „comunitatea defensivă europeană", pentru tratatele de la Bonn și Paris și pentru continuarea ocupației timp de 50 de ani?", 97,3% din toți tinerii cu drept de vot din Republica Democrată Germană s-au pronunțat pentru pacea, suveranitatea și libertatea Germaniei. In alegerile populare care au avut loc în ziua de 17 octombrie a.c în Republica Democrată Germană, între cele 11.828.877 voturi (adică 99,46%) date candidaților Frontului Național al Germaniei Democrate s-au numărat și voturile înflăcărate ale sutelor de mii de tineri, care s-au pronunțat în felul acesta pentru un tratat de pace, pentru unificarea pașnică și democratică a Germaniei, pentru securitatea colectivă în Europa.

Werner Lamberz
secretar al Consiliului Central al „Tineretului Liber German"

Articol scris pentru „Scînteia tineretului"

O dovadă limpede a dezvoltării mișcării patriotice și a voinței din ce în ce mai mari de pace și de înțelegere a tineretului din Germania occidentală se vede în rezoluția adoptată la ultimul congres federal al tineretului din Confederația Sindicatelor Germane, care, în numele a șase sute de mii de tineri membri ai sindicatelor din Germania occidentală, s-a opus cu hotărîre oricărei renașteri a militarismului german, s-a pronunțat împotriva războiului și fascismului, pentru înțelegerea între germani.

Astăzi, chiar și ziare și personalități politice burgheze germane și din alte țări recunosc că tineretul vest-german se opune remilitarizării țării, ridicîndu-se împotriva acordurilor agresive de la Londra și Paris. Propunerea sovietică de a se convoca o conferință a tuturor țărilor europene în problema securității europene contribuie la adîncirea procesului de lămurire a maselor tineretului german care în ultimele zile și-a intensificat lupta pentru a realiza unitatea Germaniei.

Aceste manifestări hotărîte ale voinței tineretului din întreaga Germanie constituie mari victorii ale forțelor iubitoare de pace și democratice din patria mea. Ele oglindesc rezultatele educației date tinerei generații a Germaniei de către forțele democratice. Această educație are loc astăzi în condițiile complicate ale împărțirii și dezmembrării patriei mele. Dacă împotriva voinței majorității covîrșitoare a poporului german statul nostru este împărțit în două, dacă două forțe politice cu totul diferite își exercită puterea, dacă în Germania se desfășoară două linii de dezvoltare, este de la sine înțeles că și procesul educației tineretului german se desfășoară în două direcții diferite.

In Republica Democrată Germană, în condițiile existenței primului stat al muncitorilor și țăranilor din istoria Germaniei, se dezvoltă o generație cu totul nouă. Ea este educată în spiritul păcii, al democrației, în spiritul patriotismului și al prieteniei cu toate popoarele iubitoare de pace din lume. Prin reforma învățămîntului introdusă în primii ani după cel de al doilea război mondial, spiritul militarismului prusac și al șovinismului a fost exclus din școlile Germaniei răsăritene, introducîndu-se pentru prima oară o școală cu adevărat democratică în Germania. Școlile și universitățile tinerei noastre republici sînt astăzi lăcașuri de pace, în care tinerii învață principiile marxism-leninismului și punerea în valoare a principiilor pedagogiei sovietice. Pentru prima oară în Germania, copiii de muncitori și țărani se bucură de toate posibilitățile de studiu.

Un mare rol în educarea unui nou tineret democratic și în formarea unor oameni sănătoși, plini de bucuria vieții, îl joacă organizația de pionieri „Ernst Thälmann" și organizația „Tineretul Liber German".

In cercurile și grupurile Tineretului Liber German și în organizația de pionieri, tineretul nostru ia cunoștință de viața marilor umaniști germani Goethe și Schiller și de ideile celor mai buni fii ai poporului nostru, Marx și Engels. În ele, tineretul este educat în spiritul respectului față de alte popoare, al dragostei față de patrie, față de munca lui, în spiritul prieteniei. Cerințele educației democratice a tineretului sînt servite și de editarea de cărți progresiste pentru copii și tineret, cerință care și-a găsit expresia în cele peste 700 de titluri de cărți noi apărute în ultimii trei ani, cu un tiraj total de peste 16,8 milioane volume.

Un mare rol îl joacă educarea tineretului în spiritul dragostei și al respectului față de partidul clasei muncitoare, față de tradițiile revoluționare ale mișcării muncitorești din Germania. Ca rezultat al acestei munci educative, 36.302 din cei mai buni tineri și tinere din republica noastră doresc să devină membri de partid.

Procesul educației tineretului din Germania occidentală este însă într-un izbitor contrast față de cel din Republica Democrată Germană. Sub dominația monopoliștilor, moșierilor și al ațîțătorilor la un nou măcel mondial, obiectivele educației în Germania occidentală nu sînt pacea și prietenia, ci războiul și șovinismul. Tineretul este educat mai cu seamă printr-o prezentare falsă a realităților din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, prin insuflarea fricii de comunism, a urii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Educația tineretului din Germania occidentală nu se deosebește cu nimic de educația din Germania lui Hitler, Goebbels și Goering. Dimpotrivă, în multe privințe chiar o întrece. Aceiași vechi profesori fasciști, care între anii 1933—1945 răspîndeau otrava teoriei rasei superioare, a aroganței naționaliste și a „marșului spre Răsărit", predau astăzi aceleași idei după manuale alcătuite de autori hitleriști sau americani. Una din cele mai mari crime ce se comit astăzi împotriva tineretului din Germania occidentală este educarea lui în spiritul crimei, al omorului. Pentru acest scop se revarsă asupra tineretului un adevărat potop de literatură fascistă și militaristă, de cărți și filme pornografice americane. După constatările conducerii asociației editorilor și librarilor din Berlinul occidental, numai în Berlinul occidental sînt difuzate 100 de reviste sexual-erotice și 300 reviste care proslăvesc crima, 15 reviste cu desene și fotografii pornografice, 9 publicații pentru așa-zisa cultură fizică liberă, 4 reviste de propagandă pentru homosexuali, 4 reviste erotico-umoriste, 40 de reviste lunare cu un caracter în primul rînd „galant" și 50 de așa-zise romane de moravuri. După informațiile unui ziar vest-german, în Germania occidentală 300 de edituri se ocupă exclusiv cu publicarea de romane de aventuri care proslăvesc banditismul din Far-Westul american sau romane polițiste, iar vreo 100 de edituri difuzează literatură pornografică. După o analiză a cuprinsului a 92 de cărți „comicsuri" americane introduse în Germania occidentală, se constată descrierea a: 260 de crime grave, 86 de fapte sadice, 309 delicte mai mici, 473 de cazuri de conduită asocială, 522 de brutalități și 14 cazuri de descriere amănunțită a tehnicii asasinatului. Numai în anul 1951, totalul tirajului de cărți pornografice și romane cu gangsteri s-a ridicat în Germania occidentală la 93,6 milioane de volume. Aceeași situație se prezintă și în domeniul cinematografiei. Bilanțul filmelor prezentate în decurs de un an pe ecranele cinematografelor din Hamburg, de pildă, arată că din cele 441 filme prezentate, 243 au fost de producție americană, 90% din toate filmele rulate au fost filme pornografice, criminale sau de pregătire psihologică pentru război. Specialiști au studiat nu de mult în Berlinul occidental 400 de filme, cu următoarele rezultate: 1952 crime, 310 asasinate, 405 adultere, 104 atacuri violente și 75 șantaje. Și consecințele: acum cîtva timp, ucenicul Hans Wimmer, în vîrstă de 14 ani, din München, a spînzurat pe copilul Heiner Seiler, de 5 ani, în locuința părinților lui și a declarat în fața judecătorilor: „Am vrut să trăiesc și să văd cum moare un copil spînzurat". Un tînăr de 16 ani din Göttingen, după ce a citit nr. 39 din seria Tom Shaker și nr. 52 din seria Billy Jenkins, a luat un taximetru omorîndu-l pe șofer, făcînd așa cum a citit în aceste romane criminale americane: l-a strangulat pe șofer cu șalul, pe cînd se afla la volan, și s-a servit de cravata victimei drept căluș pentru a-i înăbuși strigătele. Un tînăr de 15 ani din Münster, în Westfalia, și-a omorît mama cu un foc de revolver, pentru că aceasta stăruise să-și facă lecțiile.

Scopul urmărit de această literatură criminală și pornografică, după modelul american este limpede ca lumina zilei. Tinerii din Germania occidentală trebuie să ajungă oameni otrăviți și abrutizați care să piardă orice urmă de rațiune și de sentimente omenești. Tineretul din Germania occidentală trebuie să fie schilodit spiritual și moral, pentru a fi transformat astfel mai ușor în asasini SS și în carne de tun inconștientă pentru un nou război american în Europa.

În felul acesta trădătorul poporului nostru, Adenauer, crede că își va realiza angajamentele luate prin acordurile de la Londra și Paris, de a forma o nouă armată de mercenari germani cu un efectiv de 500 000 de oameni. De aceea a și interzis activitatea progresistă a organizației „Tineretului Liber German" în Germania occidentală și a declarat membrii lui în afara legii.

Dar evenimentele din ultimele luni arată că frontul de luptă al tinerilor patrioți din întreaga Germanie crește, se întărește și se lărgește în fiecare zi în întreaga Germanie. Existența Republicii Democrate Germane, existența unui nou tineret în această parte a țării și dezvoltarea forțelor patriotice în Germania occidentală constituie o garanție că Germania de mîine va fi un stat unit, iubitor de pace și democrație, o țară a păcii și a muncii creatoare, a democrației și a progresului. Această Germanie nu va mai provoca niciodată un nou război, care să aducă altor popoare sărăcie și mizerie. Germania va trăi în pace și prietenie cu toate popoarele și cu tineretul din întreaga lume.

Și pentru a-și realiza aceste aspirații tineretul patriei noastre ca și întregul nostru popor, înțelege că nu există decît o singură cale: ÎMPOTRIVA ACORDURILOR DE LA LONDRA ȘI PARIS, PENTRU SECURITATE COLECTIVĂ ÎN EUROPA!

Pentru securitatea colectivă a Europei, împotriva reînarmării Germaniei occidentale

Răspunsul guvernului Finlandei la nota sovietică

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 noiembrie legația Finlandei la Moscova a adresat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. următorul răspuns al guvernului Finlandei la nota sovietică din 13 noiembrie 1954.

„Legația Finlandei își exprimă respectul față de Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și ca răspuns la Nota Guvernului U.R.S.S. din 13 noiembrie 1954 din însărcinarea Guvernului Finlandei are cinstea de a comunica următoarele:

Guvernul Finlandei salută cu satisfacție fiecare inițiativă și măsură îndreptate spre consolidarea păcii internaționale. De aceea el nu poate să nu aibă o atitudine pozitivă față de convocarea conferinței propusă de Guvernul U.R.S.S.

Guvernul Finlandei este gata să examineze într-un sens pozitiv propunerea cuprinsă în nota Guvernului U.R.S.S. privitoare la asigurarea păcii în Europa conform scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, prin crearea unui sistem general european de securitate bazat pe participarea la acest sistem a tuturor statelor — atît mari cît și mici, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Pornind de la acest punct de vedere, Guvernul Finlandei declară că este gata să ia parte la conferința comună a statelor invitate care să se desfășoare pe baza menționată în paragraful anterior".

Nota de răspuns a guvernului R. D. Germane

BERLIN 19 (Agerpres). — A. D. N. transmite:

În ședința din 19 noiembrie a Camerei Populare a R. D. Germane primul ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, a făcut o declarație în numele guvernului, în care a comunicat că în dimineața zilei de 19 noiembrie ambasadorul Republicii Democrate Germane la Moscova a remis Guvernului Sovietic următoarea notă de răspuns a Guvernului Republicii Democrate Germane:

„Guvernul Republicii Democrate Germane are onoarea să confirme Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste primirea Notei înmînată la 13 noiembrie 1954 ambasadorului Republicii Democrate Germane la Moscova și să comunice că după studierea Notei Guvernul Republicii Democrate Germane a ajuns la următoarea concluzie:

Acordurile cu privire la Germania occidentală, care au fost semnate la Paris, sînt diametral opuse acordurilor internaționale existente cu privire la Germania și sînt în profundă contradicție cu adevăratele interese naționale ale poporului german, a cărui cea mai fierbinte dorință este unificarea patriei sale. Restabilirea unității Germaniei pe o bază democratică care reprezintă chezășia micșorării încordării în Europa va deveni cu neputință pentru un timp îndelungat dacă vor fi realizate acordurile de la Londra și Paris care prevăd refacerea militarismului în Germania occidentală.

Guvernul Republicii Democrate Germane salută propunerea făcută de Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în Nota sa din 13 noiembrie 1954 cu privire la ținerea la 29 noiembrie 1954 la Moscova sau Paris a unei conferințe a tuturor statelor europene și a S.U.A. la care să participe un observator din partea Republicii Populare Chineze și în cadrul căreia urmează să fie examinată problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Republicii Democrate Germane are onoarea să comunice Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste că este gata să-și trimită reprezentanții la conferința propusă pentru 29 noiembrie".

R. P. Ungară a acceptat să participe la conferința propusă de Uniunea Sovietică

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie a.c., Ambasada Republicii Populare Ungare la Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. răspunsul guvernului R. P. Ungare la Nota Guvernului Sovietic din 13 noiembrie a.c. În Nota de răspuns se spune:

Conștient de faptul că condiția hotărîtoare pentru dezvoltarea Republicii Populare Ungare este menținerea păcii și securității în Europa, Guvernul Ungar urmărește cu deosebită atenție și sprijină activ toate eforturile și propunerile de natură a sluji cauza păcii. Învățămintele istoriei ungare dovedesc că tendințele militarismului german spre dominație au împiedicat timp de secole dezvoltarea independenței naționale ungare și a culturii naționale, iar în ultimul timp, în decursul unei singure generații, aceste tendințe au împins de două ori țara în războaie pustiitoare.

După părerea Guvernului Ungar, traducerea în viață a acordurilor de la Londra și Paris ar duce la reînvierea militarismului german, ar face să crească primejdia unui nou război, ar îngreuna reglementarea problemelor europene litigioase, în primul rînd a problemei germane, ar crea piedici în calea dezvoltării statelor europene. Statele iubitoare de pace nu pot privi aceasta cu brațele încrucișate.

Din această cauză, Guvernul Ungar, în deplină înțelegere cu Uniunea Sovietică, consideră necesar și urgent ca popoarele europene să înceapă tratative în scopul înlăturării primejdiei care le amenință și, în interesele popoarelor mari și mici — în locul cursei înarmărilor să creeze un sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Republicii Populare Ungare acceptă invitația Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și este gata să ia parte la conferința convocată pentru 29 noiembrie la Moscova sau Paris ca prin participarea sa activă să contribuie la atingerea țelului comun al popoarelor europene — pacea.

Manevrele puterilor occidentale

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese dintr-o știre a corespondentului din Londra al ziarului „New York Herald Tribune", Statele Unite, Anglia și Franța au trimis la 17 noiembrie telegrame din Londra aliaților lor occidentali și țărilor europene neutre în care le cer să respingă propunerea Uniunii Sovietice cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferințe generale pe întreaga Europă, pentru discutarea problemei creării unui sistem de securitate colectivă.

Sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii

Raportul prezentat de A. Donini

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 noiembrie, s-a deschis la Stockholm sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. La sesiune au sosit numeroși reprezentanți ai luptătorilor pentru pace din țările de pe toate continentele. Prezidiul sesiunii este format din membrii Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Sesiunea a fost deschisă de unul din activiștii de seamă ai mișcării partizanilor păcii din Suecia, pastorul **Sven Hektor**, care a prezidat prima ședință.

Într-o scurtă cuvîntare, Hektor a salutat participanții la sesiune și a subliniat că, în ciuda unor anumite greutăți, sesiunea s-a deschis la data stabilită. Vorbitorul a subliniat de asemenea cu satisfacție atitudinea binevoitoare a autorităților suedeze față de convocarea acestei sesiuni la Stockholm. Această atitudine, a spus el, ilustrează înaltele țeluri care stau în fața acestei adunări ai cărei participanți sînt convinși de necesitatea colaborării dintre toate țările.

După aceea, senatorul **Ambrogio Donini**, profesor la Universitatea din Roma, și **Gilbert de Chambrun**, deputat în parlamentul francez, au prezentat rapoarte la primul punct de pe ordinea de zi: „Colaborarea tuturor țărilor Europei în vederea asigurării securității colective".

La începutul raportului său, Donini a scos în evidență cauzele slăbirii încordării în situația internațională care s-au constatat în ultima vreme, și a subliniat că succesul conferinței de la Geneva a creat noi premize pentru soluționarea cu succes a altor probleme internaționale litigioase care își așteaptă rezolvarea.

Donini a trecut apoi la acordurile de la Londra și Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, subliniind că ele au un scop foarte bine precizat. Aceste acorduri, a spus Donini, urmăresc să consolideze dezmembrarea Europei și a Germaniei, să înarmeze Germania occidentală și să crească pericolul exterminării popoarelor și distrugerii civilizației prin arma atomică. Referindu-se la protocolul care stabilește efectivele armatelor în curs de creare și care vor fi puse la dispoziția comandamentului atlantic de către țările participante la noua „Uniune a Europei occidentale", Donini a subliniat că acordurile de la Londra și Paris duc la amestecul străin în rezolvarea celor mai delicate și complicate probleme din viața internă a țărilor. Este suficient să arătăm că generalul Grünther, comandantul șef al forțelor armate ale Uniunii Atlanticului, va primi comanda forțelor armate ale „Uniunii Europei occidentale".

Donini s-a oprit de asemenea asupra clauzei periculoase cuprinsă în aceste acorduri care prevede amestecul automat în cazul cînd cineva „va atenta la integritatea Uniunii Atlanticului de nord", a cărei participantă este acum și Germania occidentală.

Aceasta înseamnă că, dacă Italia și Franța ar decide să iasă din Uniunea Atlanticului, celelalte țări sînt obligate să acționeze automat și să folosească forța pentru a nu admite „încălcarea integrității" acestui bloc.

Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a.c. propune să se convoace la 29 noiembrie la Paris sau la Moscova o conferință a tuturor țărilor europene cu participarea S.U.A., și la care Republica Populară Chineză să participe în calitate de observator. Această notă a avut un larg răsunet în rîndurile opiniei publice din toate țările. Ea prezintă baza concretă pe care să fie examinată la această sesiune problema securității colective, a unității și păcii în Europa.

Ni se spune: „Tratative paralele".

Nu dorim însă tratative cînd se vorbește paralel despre înarmarea Germaniei și dezarmarea ei, despre unitate și scindare, despre pace și război. Noi vrem ca paralel cu tratativele între cele patru mari puteri în problema germană să se desfășoare tratative între statele europene cu privire la securitatea în Europa. Tratativele trebuie să înceapă imediat. Apăram principiul tratativelor cînd în Asia se duceau războaie. Acum acest lucru nu este suficient. Trebuie să luptăm pentru principiul tratativelor imediate, începînd cu problema centrală — securitatea colectivă în Europa.

Raportul prezentat de Gilbert de Chambrun

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La ședința din 19 noiembrie a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii **Gilbert de Chambrun**, deputat în parlamentul francez, a prezentat un raport în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi. El s-a referit la unele aspecte ale problemei germane și a vorbit despre lupta poporului francez împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană". El a spus că încheierea acordurilor de la Londra și Paris după eșecul acestui tratat a produs o dezamăgire, deoarece ele sînt contrare profundelor năzuințe spre pace ale popoarelor, care nu pot concepe ca acordurile să fie ratificate înainte să fi avut loc tratative generale, care să permită rezolvarea problemei germane.

Pături largi ale opiniei publice franceze, a spus de Chambrun, nu-și fac nici o iluzie în această privință. Diferite organizații obștești și sindicale s-au pronunțat de îndată împotriva acordurilor de la Londra și Paris, care duc la înarmarea Germaniei occidentale, împotriva cărora ele au luptat.

Dimpotrivă, atunci cînd se arată cercurilor oficiale primejdia pe care o reprezintă aceste documente, ele aduc argumente neașteptate. Printre altele, ele afirmă că Guvernul Sovietic se pronunță împotriva acordurilor de la Londra și Paris, chipurile, numai „de formă", dar că în realitate vrînd nevrînd el va consimți la ele. Ele afirmă că tratativele cu Guvernul Sovietic ar putea fi duse numai „de pe poziții de forță" și în consecință, spun ei, trebuie ratificate acordurile cu privire la înarmarea Germaniei occidentale pentru a duce apoi tratative cu Uniunea Sovietică.

În felul acesta, se propun în prezent două posibilități: tratative înainte sau tratative după ratificare. Este absolut evident că dacă tratativele ar avea loc înaintea discuțiilor despre ratificare, ele ar oferi o șansă minunată pentru a evita reînvierea militarismului german, pentru a unifica Germania pe calea unor alegeri libere, pentru a semna tratatul de stat cu Austria și, în cele din urmă, pentru a se ajunge la faza hotărîtoare a tratativelor cu privire la dezarmarea generală, simultană și controlată. Dimpotrivă, cînd se vorbește despre tratative după ratificare, se pune întrebarea — nu vor fi oare tratativele periclitate de politica faptului săvîrșit? Aici trebuie să ne referim la documente. În octombrie 1950 Guvernul Sovietic a declarat că el nu se va împăca cu reînvierea militarismului german. În notele sale recente din octombrie și noiembrie 1954, Guvernul Sovietic a subliniat contradicția evidentă dintre acordurile de la Londra și Paris și tratatele anglo-sovietic și franco-sovietic.

De Chambrun a spus apoi că personalități marcante din Franța au propus convocarea la Paris la 4 decembrie a.c. a unei conferințe pe întreaga Europă, similară cu aceea care a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al Franței și la care au participat reprezentanții țărilor asupra cărora urma să se extindă tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană". La această conferință trebuie să fie atrase toate țările europene care sînt de asemenea interesate în soluționarea pașnică a problemei germane.

Noi, a spus de Chambrun, putem porni la această luptă cu optimism. Conștiința intereselor lor naționale și a necesității menținerii păcii va spori forțele și voința fiecărui popor și va deveni garanția soartei lor viitoare.

Bineînțeles, noi nu sîntem diplomați și nu noi trebuie să discutăm locul și data cînd trebuie să se desfășoare conferința și numărul participanților la ea. Principalul este ca conferința să aibă loc și ca tratativele să înceapă înaintea faptului împlinit, adică a ratificării. Termenul scurt și caracterul primejdiei sînt de așa natură încît trebuie să cerem tratative imediate. Putem spune pe drept cuvînt că ne aflăm la o răscruce și că multe depind de alegerea care se va face. De opinia publică mondială depinde ca anul 1955 să devină anul securității și dezarmării, anul cînd Germania unificată va intra în comunitatea națiunilor iubitoare de pace.

Discuții asupra rapoartelor

După raportul lui **Gilbert de Chambrun**, a rostit o cuvîntare **Thea Arnold**, reprezentanta *Germaniei occidentale*.

Germanii din Germania occidentală, a spus vorbitoarea, devin din ce în ce mai conștienți de faptul că acordurile de la Paris amenință pacea și securitatea Europei, că ele duc la cursa înarmărilor și la dezlănțuirea unui nou război. Thea Arnold a citat o serie de exemple care ilustrează lupta populației din Germania occidentală împotriva remilitarizării.

Tinerii din Germania occidentală nu vor să fie soldați ai wehrmachtului în curs de reînviere. La 3 noiembrie, a spus Arnold, departamentul lui Blank (de fapt Ministerul de Război al Germaniei occidentale) a organizat la Köln o adunare a tineretului. 95% dintre participanții la adunare s-au pronunțat împotriva introducerii serviciului militar obligatoriu.

În încheiere, Arnold a dat citire telegramei de salut trimisă sesiunii de către **Wilhelm Elfes**, membru în Consiliul Mondial al Păcii, căruia guvernul Germaniei occidentale i-a refuzat viza de ieșire din țară.

Gordon Shaffer (Anglia) a arătat că popoarele din Europa intensifică lupta împotriva restabilirii militarismului german.

Înfierînd planurile de înarmare a Germaniei, Shaffer a spus: Alternativa la planurile generalilor hitleriști este o Germanie unită. Alternativa la noul wehrmacht este securitatea colectivă în Europa

Reprezentantul japonez, **Mațumoto**, a subliniat că atît acordurile de la Londra și Paris, cît și blocul militar din Asia de sud-est amenință pacea, deoarece inspiratorii lor — imperialiștii americani — tind să domine lumea întreagă.

Vorbind despre Japonia, Mațumoto a spus că în Japonia, ca și în celelalte țări ale lumii, poporul devine tot mai conștient și vigilent. Unitatea poporului crește. Mișcarea națională a întregului popor împotriva armelor atomice și cu hidrogen a contribuit în măsură uriașă la intensificarea mișcării partizanilor păcii. Nu numai Camerele superioară și inferioară ale parlamentului japonez, ci și aproape toate adunările legislative provinciale și locale au adoptat o rezoluție cerînd interzicerea armelor atomică și cu hidrogen. Cred că ar fi oportun să subliniez aici că strîngerea de semnături pe petițiile cu privire la interzicerea armelor atomică și cu hidrogen a silit parlamentul și organele locale ale puterii să adopte aceste rezoluții. Pînă acum s-au și strîns peste 22 milioane semnături.

*

STOCKHOLM 19 (Agerpres). — TASS

În ședința din 19 noiembrie, care a fost prezidată de Hewlett Johnson (Anglia), au continuat discuțiile la primul punct de pe ordinea de zi. În ședință au luat cuvîntul: Șt. Milcu (Romînia), H. Kamnitzer (Germania), I. Blume (Belgia), Țai Tin-cai (China), d-na S. Thorvaldsson (Islanda), mitropolitul Nikolai (Uniunea Sovietică), Mcquire (Anglia), M. Yaari (Israel), P. Kokkalis (Grecia), James Burns (Anglia), T. Dery (Ungaria).

Ședința Comitetului Politic al O.N.U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La începutul ședinței din după amiaza zilei de 18 noiembrie a Comitetului Politic, reprezentantul S.U.A., Lodge, a prezentat în numele celor 7 delegații — Australiei, Belgiei, Canadei, Angliei, S.U.A., Franței și Uniunii Sud-Africane — proiectul de rezoluție revizuit. În declarația sa, Lodge a explicat esența schimbărilor aduse proiectului inițial al „celor 7", arătînd că aceste schimbări țin seama de amendamentele propuse de Uniunea Sovietică, precum și de observațiile delegatului Indiei. Autorii proiectului, a spus el, consideră că schimbările au îmbunătățit textul proiectului inițial. Lodge a comunicat de asemenea că delegațiile autoare ale proiectului de rezoluție nu au putut să accepte propunerile sovietice privitoare la schimbarea unuia din paragrafele părții operative a rezoluției, care precizează că nu numai statele membre ale O.N.U. și instituțiile specializate trebuie invitate să ia parte la conferința internațională pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, ci și toate statele care-și vor exprima dorința de a participa la aceasta.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației sovietice A. I. Vîșinski. A. I. Vîșinski s-a ocupat de esența amendamentelor sovietice. Primul amendament, în care se vorbește despre străduința Adunării Generale de a contribui prin toate mijloacele la folosirea marilor descoperiri din domeniul energiei atomice numai în scopuri pașnice, și-a găsit expresia în punctul corespunzător al proiectului de rezoluție revizuit.

Cel de al doilea amendament sovietic prevedea ca în textul rezoluției să nu se constate numai faptul că se duc tratative cu privire la crearea unui organ internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, ci să se și recomande continuarea tratativelor. Și acest amendament și-a găsit expresia în proiectul de rezoluție revizuit.

Din punctul inițial al proiectului de rezoluție, în care se vorbea despre legătura dintre organul internațional și O.N.U., au fost eliminate la propunerea U.R.S.S. cuvintele „asemănătoare acordurilor cu instituțiile specializate", ceea ce, după cum a arătat A. I. Vîșinski, a făcut ca formularea să fie mai acceptabilă, deoarece ea oferă posibilitatea de a se ajunge în viitor la un acord cu privire la formele concrete ale legăturii acestui organ cu O.N.U. Delegația sovietică este de acord și cu alte cîteva schimbări ale proiectului de rezoluție inițial și în special cu aceea că Adunarea Generală și-a exprimat speranța că organul internațional va fi creat fără întîrziere, precum și cu punctul în care se vorbește despre comitetul pentru pregătirea conferinței internaționale. În proiectul de rezoluție revizuit sînt numite 7 țări — Brazilia, India, Canada, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. și Franța — ai căror reprezentanți urmează să facă parte din acest comitet. În legătură cu aceasta, reprezentantul Uniunii Sovietice a subliniat că porțile unei asemenea conferințe trebuie să fie deschise tuturor țărilor, deoarece acest lucru are o mare însemnătate principială. Discutarea proiectului de rezoluție revizuit al „celor 7" va continua.

În Camera Comunelor din Anglia

LONDRA 19 (Agerpres). — Dezbaterile din Camera Comunelor cu privire la acordurile de la Londra și Paris au continuat în după amiaza zilei de 18 noiembrie.

În încheierea dezbaterilor a luat din nou cuvîntul ministrul de Externe, Eden, care a fost întrerupt de o manifestație de protest în tribuna publicului. Publicul care asista, a împiedicat expunerea lui Eden cu strigătele: „Jos înarmarea Germaniei". În sala Camerei Comunelor au fost răspîndite manifeste împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Punîndu-se la vot moțiunea care aprobă acordurile de la Londra și Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale, în favoarea ei s-au înregistrat 264 voturi, iar contra 6

356 de parlamentari s-au abținut de la vot. Grupul parlamentar laburist, precum și unii conservatori s-au abținut de la vot.

„Deoarece și un anumit număr de deputați conservatori s-au abținut de la vot — subliniază corespondentul agenției France Presse — moțiunea guvernamentală a fost adoptată de mai puțin de jumătate din numărul deputaților din Cameră".

Știri sportive

CARACAS 19 (Agerpres). — TASS

În cadrul campionatelor mondiale de tir, la 17 noiembrie s-a disputat proba individuală și pe echipe de armă calibru redus, cîte 50 focuri de la 50 m. și 100 m. (așa zisul meci englez).

Pe primul loc s-a clasat echipa S.U.A., cu 2.373 puncte, urmată de echipele Suediei cu 2.372 puncte și U.R.S.S. cu 2.370 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipele Germaniei occidentale și Norvegiei.

Titlul individual a fost cîștigat de canadianul Bor, care a stabilit un nou record mondial la această probă, cu rezultatul de 598 puncte din 600 posibile. Trăgătorul sovietic B. Pereberin s-a clasat pe locul șase, cu 595 puncte.

*

Astăzi și mîine, în sala Dinamo din Capitală se desfășoară finalele campionatelor de haltere pe echipe ale R.P.R. pe anul 1954. La întreceri participă șapte echipe reprezentînd asociațiile Casa Centrală a Armatei, Dinamo, Progresul, Știința, Flamura Roșie, Metalul și Locomotiva.

SPECTACOLE

Sîmbătă 20 noiembrie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Libertății, Gh. Doja: Scanderbeg; **Republica, București, Înfrățirea între popoare:** Ordinul Anna; **Maxim Gorki:** Iulius Fucik; **Lumina:** Locotenentul lui Rákoczi; **N. Bălcescu:** Palatul științei; **Alex. Popov, Miorița:** Copiii străzii; **Cultural:** Răzbunarea; **Constantin David:** Vinovați fără vină; **Vasile Roaită:** Schubert; **8 Martie, Victoria, Alex. Sahia:** Răsare soarele (seria a II-a); **Unirea:** Aleko, Frații Liu; **Flacăra:** Asaltul fortului din munți; **T. Vladimirescu:** Campionii noștri și filmul de desen animat „Marinică"; **Aurel Vlaicu:** Examen de maturitate; **Munca:** Prieteni credincioși; **Arta:** Suflete zbuciumate; **Popular, Rahova:** Descoperire misterioasă; **M. Eminescu:** Poemul dragostei; **Moșilor, 23 August:** Școala curajului; **Donca Simo:** Într-un port îndepărtat; **Ilie Pintilie:** Încărcătură periculoasă; **8 Mai:** În numele legii; **Volga:** Slugă la doi stăpîni; **1 Mai:** Agentul nr. 13; **Olga Bancic:** Prințesa trufașă; **Gheorghe Coșbuc:** Inimi tinere; **Boleslaw Bierut:** Inimă rece.

Să salvăm primăvara poporului iranian

Amir Harmoz
Magid Darduș
studenți iranieni în R. P. R.

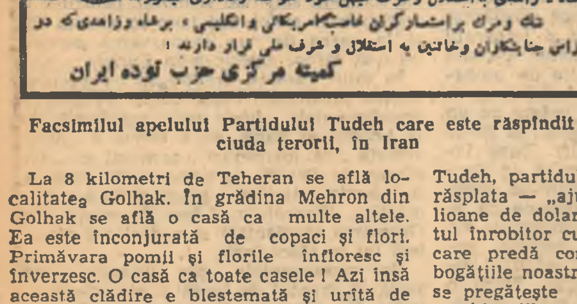

بیانیه کمیته مرکزی حزب توده ایران

بنام اعتراض علیه جنایات فجیع حکومت خائن شاه ـ زاهدی ـ بت

بچندصد تن افسران میهن دوست ارتش، شهربانی و ژاندارمری

و اعمال زجر و شکنجه‌های ضد انسانی و مرگ‌آور درباره آنان

، هم میهنان عزیز ، مردم باشرف و ضد استعمار ایران!

جنایات حکومت خائن کودتا هر روز سهمگین‌تر و ظالمانه‌تر میشود. هر روز شواهد

تازه‌ای بدست میآید که دستگاه شوم دربار، دولت، ارتش و فرمانداری نظامی برای

[redacted]

ننگ و مرگ بر استعمارگران غاصب امریکائی و انگلیسی ، برشاه و زاهدی که در

رأس جنایتکاران و خائنین به استقلال و شرف ملی قرار دارند !

کمیته مرکزی حزب توده ایران

Facsimilul apelului Partidului Tudeh care este răspîndit în ciuda terorii, în Iran

La 8 kilometri de Teheran se află localitatea Golhak. În grădina Mehron din Golhak se află o casă ca multe altele. Ea este înconjurată de copaci și flori. Primăvara pomii și florile înfloresc și înverzesc. O casă ca toate casele! Azi însă această clădire e blestemată și urîtă de întreg poporul iranian. În jurul ei, nu se află numai copaci ci și sute și sute de soldați care păzesc această casă a morții unde în cel mai desăvîrșit secret sînt anchetați cei arestați. Aici intră numai călăii și victimele lor. E bine utilată această casă. În ea se află unelte și instrumente de tortură dintre cele mai vechi dar și dintre cele mai moderne. Aceste mijloace de tortură au drept scop să-l facă pe om să denunțe, să se roage și să-și piardă demnitatea. Scopul este să intimideze și să înfricoșeze. Schingiuitorii sînt oameni experimentați. Ei știu să scoată unghiile și să biciuiască, să taie degetele și venele, să arunce victimele în băi fierbinți unde să le țină timp îndelungat, iar apoi să le arunce în pivnițe special amenajate cu gunoi și cu insecte mușcătoare, ca albine și scorpioni.

Coloneii Mobaser și Amgiadi, maiorul Zibai, căpitanii Amidi și Siabatgar, iată oamenii, dacă pot fi numiți așa, care și-au creat o adevărată profesie din torturi și omoruri.

*

Totul s-a petrecut rapid! S-a trimis armata și în decurs de 3 zile au fost arestați peste o mie de oameni. Majoritatea sînt ofițeri ai armatei, poliției și ai jandarmeriei. Dar nu numai ofițeri ci și ingineri, muncitori, studenți, funcționari. La Abadan au fost arestați 50 de ofițeri și ingineri de la rafinărie. A fost pregătită o listă neagră cu 300 muncitori și funcționari ai căilor ferate. *În prezent numărul total al celor arestați atinge 4000 de persoane.* În presă, la radio, în parlament, peste tot se duce o campanie turbată împotriva partidului Tudeh, partidul popular. Și concomitent răsplata — „ajutorul" american — 99 milioane de dolari. În culise se semna pactul înrobitor cu „consorțiul internațional" care predă companiilor anglo-americane bogățiile noastre de petrol. În același timp se pregătește participarea Iranului la combinațiile militare ale Orientului Mijlociu și în special la pactul agresiv turco-pakistanez. Și astfel, în timp ce acei care au luptat cu atîta abnegație pentru independența țării sînt aruncați în închisori sub acuzația de trădare de patrie, afaceriștii încheie pactul de trădare a unei țări, a unui întreg popor.

Totul trebuia să meargă repede! Nu e bine să se creeze multă vîlvă. Și atunci — judecata! E drept că au fost și unii care spuneau că nici nu e nevoie de judecată. Totuși ar fi fost prea mult. S-au aranjat procesele pregătindu-se ca totul să meargă repede, condamnările fiind fixate dinainte. Cîteva declarații: un senator, Emami Giamal, în ședința Medjlisului (parlament): „Dacă vreți să vă păstrați posturile voastre de miniștri, dacă vreți să vă păstrați pămînturile voastre, haideți, trebuie să ne grăbim, trebuie să fim severi". Azmudeh, procurorul general: „Cei 600 ofițeri arestați vor fi executați pînă la ultimul". Împărțiți în 50 de grupuri, arestații sînt „judecați" în diferite tribunale militare din Teheran și din provincie care funcționează chiar în apropiere de locurile de execuție.

Primul grup 10 judecați, 10 condamnați la moarte și imediata executare a sentinței.

Al 2-lea grup, 12 judecați și toți condamnați la moarte...

...Al 5-lea grup, 12 ofițeri dintre care 2 colonei, 2 comandanți, 2 căpitani și 6 locotenenți au apărut în ziua de 28 octombrie în fața tribunalului.

Seria acestor grupuri continuă...

Judecata? Cinism, cinism dus pînă la extrem. Judecată fascistă. Generalul Azmudeh a justificat condamnarea la moarte a colonelului Siamac, executat marți 19 octombrie, prin faptul că a obținut de la el următoarea „mărturisire": „Cauza mea e aceea a tuturor celor care apără pacea și democrația".

Poporul nu-i va răbda însă pe călăi. În ciuda terorii rudele, prietenii, oamenii cinstiți au venit să protesteze în fața parlamentului. Mamele, soțiile, logodnicile și surorile celor împușcați nu au rămas în case să-și ascundă durerea lor.

La acestea un răspuns cinic și murdar: „Trebuie să fiți recunoscători că v-am scăpat de asemenea oameni periculoși" — a îndrăznit să spună generalul Azmudeh.

Poporul se mîndrește însă cu asemenea oameni „periculoși".

*

...O zi! O zi obișnuită. 19 octombrie. 9 ofițeri și un inginer condamnați la moarte trebuie să fie executați. 40 de soldați, plutonul de execuție, conduc pe acești eroi la moarte. Înainte fuseseră chinuiți, torturați, schingiuiți. Este adevărat, e greu după atîta suferință să mergi drept. Mai ești nevoit să te sprijini de umărul prietenului tot atît de chinuit ca și tine. Dar nu, acești oameni nu sînt distruși. Ei își ridică privirile pline de ură și cîntă. Cîntă cîntecul de libertate al poporului. Ei sînt legați de stîlpul de execuție și în fața lor la 4 metri, 40 de soldați îndreaptă armele spre piepturile lor. *„Trăiască poporul iranian!"*, *„Trăiască libertatea!"*. O comandă: „Foc!". *„Moarte fascismului!"*, *„Poporul ne va răzbuna!"*. Altă comandă: „Foc!" Apoi mai răsună vocea colonelului Mobaseri: *„Trăiască poporul!"*. A treia salvă, dar se mai aude apoi o șoaptă: *„Trageți! Eu mai trăiesc"*.

O zi obișnuită, 19 octombrie. „Trageți! Eu mai trăiesc". Puteți omorî zeci, sute de oameni dar degeaba trageți — poporul trăiește și se va răzbuna. Se va răzbuna pe acei care au tras fără milă în cei ce cu ultima suflare, cu ultima picătură de sînge, cu ultima șoaptă, pe care au mai putut-o scoate, au dovedit că sînt adevărații fii și apărători cinstiți ai eroicului popor iranian. Poporul nu va uita numele colonelilor Mobaseri, Namim și Giamak, maiorului Vazirian, căpitanilor Gaemi și Madani, locotenentului Afrașteh, inginerului Morteza Keivan, numele acelora care au înfruntat moartea cu strigătul: **„Trăiască poporul!"**.

*

Majoritatea dintre cei arestați și condamnați sînt tineri. De unde au căpătat acești tineri atîta forță pentru a înfrunta cu demnitate și vitejie furia criminalilor? Ei sînt tineri. Au trăit ca mulți dintre noi. Au muncit, au învățat, au iubit, și-au cîștigat existența. Ei au știut să iubească poporul și libertatea lui. Pentru aceasta au și luptat și pentru aceasta ei și-au dat viața.

Afkari și Kalantari, unul șef al delegației iraniene la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și celălalt șef al delegației iraniene la cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului, au fost condamnați respectiv la 10 ani și la 3 ani închisoare.

Mahomed Taghi Edgamdust, tînăr membru al Partidului Popular a murit strigînd: *„Poporul va învinge"*.

Ali Balandi, tînăr muncitor, militant activ al organizației de tineret Tudeh din Iran și activist neobosit al conferinței internaționale pentru apărarea drepturilor tineretului, înainte de a fi omorît de loviturile de bocanci și de pat de pușcă a strigat: *Trăiască partidul Tudeh, jos șahul trădător*".

Mahmud Taghi Mahabat Kah, tînăr muncitor de 21 de ani, militant activ al organizației de tineret Tudeh n-a mai putut spune decît: *„Trăiască..."* căci salva de mitralieră i-a curmat ultimele cuvinte.

Salzabi Mahamodpur, tînăr țăran de 28 de ani, murind a spus: *„Spuneți mamei mele că am murit pentru libertate"*.

Era un tînăr iranian de 23 de ani pe nume Vartan Salaklan, muncitor la transporturi și unul din militanții organizației tineretului Tudeh (Popular) din Iran. El a fost torturat și asasinat în această casă din grădina Mehran. Opt zile și opt nopți Vartan a suportat chinuri de nedescris. I s-au băgat ace sub unghii, iar apoi i s-au scos unghiile. Pe cadavrul său se puteau observa urmele loviturilor de bici și de pat de pușcă, iar pe față arsuri pricinuite de țigările aprinse ale celor care l-au schingiuit. Pentru a masca crima lor, asasinii l-au aruncat într-un rîu, unde peste cîteva zile i-a fost găsit corpul neînsuflețit.

Nu! Poporul nu va uita pe eroii săi. Poporul îi venerează și îi va răzbuna.

Tot ce este tînăr cinstit în lume să țină minte aceste crime, această barbară distrugere a primăverii poporului.

Tot ce este tînăr cinstit în lume să acuze și să protesteze împotriva actelor inumane ale bandei Șah-Zahedi și ale imperialiștilor anglo-americani. Să sprijinim cu toate forțele apelul F.M.T.D.-ului: *„În numele celor 85 milioane de membri ai F.M.T.D.-ului noi exprimăm profunda noastră indignare și protestul nostru energic împotriva actelor antidemocratice și arbitrare ale guvernului iranian"*.

Toți oamenii cinstiți din lume să-și ridice vocea împotriva teroarei din Iran.

Să salvăm pe viteji luptători care s-au făcut „vinovați" de a fi luptat pentru libertatea și independența țării lor.

Să răspundem apelului adresat de către organizațiile democratice din Iran către toate organizațiile, personalitățile și ziarele democratice progresiste. *„Să răsune protestul cumplit al oamenilor cinstiți din lumea întreagă pentru apărarea celor care au luptat în Iran pentru cauza păcii generale și independenței țării lor!*

Conștiința popoarelor să înfiereze și să oprească mîna ridicată a călăului!"

. . . .

În acea casă a morții din grădina Mehran și-au dat sîngele cei mai buni fii ai poporului iranian.

Poporul nu va uita această casă. Vor trece anii și aici se va ridica un monument în cinstea celor care au fost schingiuiți și omorîți. Din nou, ca în fiecare primăvară, vor înverzi copacii și vor înflori florile. Copiii se vor juca în această grădină păziți cu dragoste de memoria acelora care au luptat ca copiii să fie fericiți. Blestemul întregului popor va însoți pe veci numele acelora care au torturat și chinuit pe cei mai buni fii ai poporului.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.